

27617

ARANY

TRONBITA

CONSONANTE

1880

- 27617 -

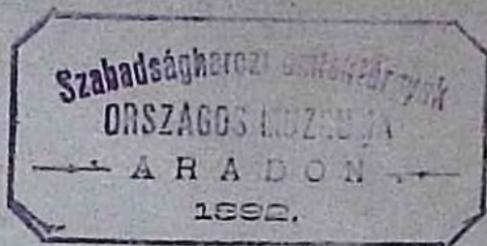
~~Beshij Vicar~~

~~Sulajdona~~

A

fenti é volt, föle én
Raptam halála után
a örökül

Mesemes Város

Palatul Cultural al orasului Arad
BIBLIOTECA

No. jar. de sporire

1793
32

19

1001

V. 197

V1974

82

27617

PONYVÁ KÖRÜL

**ARANY
TROMBITA**

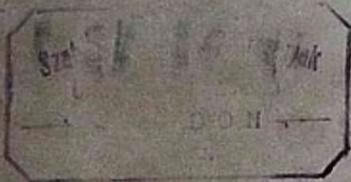
mellyet

az **ÖRÖKIGAZSÁG** Parancsolatjára

MONDVA CSINÁLTA

SÁROSY GYU.

1849

Felrakandón levéllel megvárni.

A ki ezt hallani akarja, fizessen a
megsebesült katonának azannak barmu
csekélyeszet, ez az egy begyűlt összeg -
az Előjáróság ellenőrködése mellett-át
fog adatni. Neorlányi Kózsorútk Lova
szanna - mint a megsebesült ka-
tonák fő-ápolóni ajzományának.

Jertek el atyafi! jertek el egy szóra
Hék hajlandók vagytok minden szepre, jóra.
Kegyívom harsogó Arany-Drombitámát
Ért a netétek csinált új verses munkámat.
Elfűvöti mindent a hűszegő Csaszarról
É eblában nyargaló falamiájáról
Mik a mult március óta nálunk estek
Mindent, no de mindent magyaran lefestek.
Egy pár garasotok am hiszen megbánjat.
De miánkös Fluozártól és az, aki szánja.
Nem elég a Fluozart vizgatolni szóval
Ha verzik a sebe, kössük be banóval.
É ha jól esett itthon ülniünk a munkóba
Mig a szegény Honvéd fűlőgő a kaban

Ugy hogy nemellágytunk elfagyott a lábát,
Dakát, hogy valasint nyomunk a markába
"Jertek! aki ott lesz, Isten is megáldja!"
A trombitás pedig addigis kívánja
Hogy olly hazal bántó hulljon egből rája
Mint az öreg anyám tornyos nyoszolója!

Első Lekelet.

Tájkézés.

Mérem! Magyarok! nagy időket élünk,
Trombitahangozón s agyukkal becéllünk
Magyar ország selet meggyült a zímanké,
Hajd anyja a bajunk mint a becsi banké,
Északon keleten nyugaton, és délen
Mindemütt elleneség van a határozelem,
Ellenség körül, elleneség idebent
A magyar nemzetnek inohadat izent
Eajat hazájának szentseges földere
Hull s egebe ált a magyarok vere,
Falvainkat a tűz arhangyudra talja
Langyugelével a vere a földről felnyalja
S vere s lang az eget annyira meghajja
Hogy már sirul üle a menny boltoraja,
A jambor net pedig a felre beborul,
Kebeleiből a könyv minn izenete szorul,
S wapasnal az okat mivelhogy nem érte
Aratlanságában sohajtozva kéri,
S azt híri: hogy ottan van az ország harca
Kere elfordult töltünk a földesen orra,
Hej anyamfia nem így áll a dolga,
Kertel az eg ellen véreink, ha sohaj
Kert a nénozatársag földes egy flent
Csak olly földön esem, midlyat agya izenta

Mer nem tud a Magyar nemet rabja lenni
S aranyoldi galuskát helyett enni?
E poloban s az országba hadnagy
Tanácsai kár a mi sorsajánra ájja.

az öcsödül kúrt enni öcsöze nyonya:
az embersejnet szinte régi gyonya.

Nem tarács de sírni jól tud, az nyilváni
Vemio vasmadia neve megis János.

Ezen hercegre solas van a német

De mi már ösmerjül tollaról a gémet.

Ellenünk korcolja most is eze rimerát

Éb Lijia nődját, kutyja jánya támozát.

Ennek is romored a egy udvari dama,

Coibiné apronyosig, Esopianar gyónna

Egy sorsfajós ezü s minden föld sarkán

Keresniük ugratott s en olasz bosorkány.

Arán id egy herceg, kinek ninosen mása

A kamarillának fő komédiája.

Egy magyar fő-herceg, ki a tavaly öszel

Áltogatta magát egy korona köpvel.

Kinek siveletből kámpát gyújtottalól

S kopriú életérs nagy kút ittalól.

S boldogot voltalól kámpát látkattalól

Hálha meg kegyesen mosolygott is ráól.

Sz az Josván, ali Alcsúton sivelettel,

S már nőjöl korában tridta a németet

Mi pedig ars' hűvös vóle étl. hátal: X

Kogy mesore esett az alma a fajásit. -

Az az Josván, ali nádorra esettel

S dorsintöröve vóle sivelettel.

Az a nagy bajnosu János Páva,

Ki midőn kőzettel az aldomást itta

Ekes magyal nyelven ars more seoz élni:

"Hogy addig él, míg e hazánál leg élni."

Mondjul ars: hogy amú magánál ohajta

Engéje az ösen! sivelettel rajtát.

Josván herceg mellett id Biro Josika

Ez a gazembere legundolabbika:

Nem Miklós! ha a Ami - jól meggyeztet

A gyöngyöt göröngy-gyel fel ne cserebjáit.

Miklós: in baráta szobátságolnar,

Sze istoriatol in az apronyolnar.

Jann, a volt Erdély vóle fő-Canczellárja,

A legjobb tanácsot Zoli tőle varga.

Jól nemre vegjével e gyöngy sulyánist

Mert ez Nettermichel közös szon szanott.

Hát Pericz sivelettel az a sivelet deres.

Magy magyar leu kőzöttöl mit keres?

Ki ne valitna meg a sol arany fenyge?

Miklós Lajos gutat fogott az öszénye.

Ot a bécsi udvar már egyszer elcsapta,
s most azon kutyának amely megharapta
Bogyogátja magát megveszett szőrével.
s vasár viz a szegény magyar nép. törével.
Csarsó Péter is mint legmiltóbb párja,
De vizkivel ugyan azon nőstén járja.
Hem en az er forint volt tellénel bere.
Eret teor miment az udvar tetoresére,
az udvarnál mindig ilyen magyar tellet
meltó helyet lozlat hat Revicadij mellett.
Artán láthatjátok art a Erő Lamberget.
Kire rég felvette az Edvar a nyeret.
A gar skettornyjeln egy je barátja,
A bécsi konrolynar ven sora lapátja.
A nosonyi vörnar magyar p. van condia
Közöttind sülelett, náknir van birtora.
s nincs gonoszraig, mire veteméni nemot
magyarar kimonáva kitinnö garenber.
Prosimáld is ott ül, egy ötök lábú szász
Künet a rozr lélek nem utolsó pögyiász.
Puchnernei, Urbánnar kenyeres pajtása,
A nélünd sráns vernel a szászolnál áfja.
Utánna jön minijasz Tolovráth és Latir
s Bombelleo és Pipicz. minifé gar és nagy sör.
Anton Kranz, Kulmet, Wobna, és Fiquelmont.
Hjelvöröse körül, hogy sevélet elmond.
szelnel.

Ezeknek annyira feleznék m begyében.
Hogy megfojtanának mint egy kánál leben.
Aoral vegeu üluel Lapanni, Feledenyi.
A királyi konyha felbillont, edényi.
Állan s megessz: Wirkner, Pacocicasi.
A kidiül kolyvalék elémült szászai.-
Oldals a fal mellett mint láthatjátok kontol,
üluel meg, s hallgatnál srámsapri szentel.
Atik úgy konygerül a királyi siket,
mint az éhes macorak a meleg sordélet.
Van közöttind magyar, cseh, rács, oláh, némót,
nem méltó hogy selet koptasam gezeimet.
Éleg hogy erel min egy talyigat solnál,
s mind elleneszeink, lápsni mit kókolnánk?
"Fenséges herceget!"- így lerdi Zsófia-
oda magyar ar orrag, oda van Ortría!
Ferdinánd hitel a törvényre tellet
s errel velünd együtt magát eltesse.
Hannem kesüind sda, coal haridabandásund.
Desze teor örölre és Habsburgi hársund.
Eddig csinalhattund annyi adosságot
Hogy csak az interje lett már egy orragot.
De most pénz solgábam olyan cöskülállud
Hogy ezundul birony fellozrik az álund.
Fel Európánál nincs annyi arannyá
Mennyinck a magyar kara sülté arannyá.

És az olyan való, mine késozer kettő négy,
Miközben én tudom mielő döglik a légy.
De tudom ám az is, hogy ott ebül alunk,
Hogy sönig sél van apriva a talunk.
Fellel a ven: epeg, s ha mi coar sokajunk,
Késozer se szöndöm, hogy fejen kiat rajtunk.
Hem minne ar ember, mennyire olosol,
M magyat kis-urak, és kapurolosol.
Kunde öt coinaltár Posonyban a larmás,
Mikor öpererüstár a magyar nép jármát?
Conjogulat voltak feláldomni késozer,
-Köve kipom, hogy nem volt mindnyája sóreg.
I ar ö réseg erök a talmas munkája:
Hogy orabadda sél a magyarok hazája.
Mí pedig, lél ott jó, s bölcsen urallodunk.
Minden hatalomunkból egyorene liloftunk.
Ha tehát ar észnek illy hatalma vagyon,
Első dolganál legyen mindent iseri agyon.
Kiben tudomány van, szor és bátor lélek.
Mert én ar ostoba parancs-tól nem félek.
Miozer^{ippen} ere tettük már Gallicziában.
Hol alig maradt úr ar egész hazában.
Hol egy úr lejore liz forintot tettünk
Mik igértünk ugyan, de meg nem fizettünk.
Az urak.

Az urak a néppel mind föllemondattuk,
Ia nép boldogságon magunkat mulattuk.
Mert mikor már minden urak izre lecsék
I nem volt, ali eforel veresse a népet:
Adót vetettünk rá, s amint elmondott,
Katonajáromba fogtuk a boldodot.
Ha hát ert ar utat alarjuk lovotri,
Külsegy egy dologra tekintet vesni.
Sok magyar orrágban a magyar katoná,
Küner ottan a nép, sevére solona.
Mí jobban orere imadott hazáját.
Hogy sem én verem segerre jontkáját.
Legelőt is így kell hát a hálot fenni
Hogy a katonálat, si lett onnan vonni
Katon felbujtani, nemest, parancságot,
Hogy egymást jontitvá diltár ar orrágot
Mí meg, lél a gyujtás, s öldörlel inecrűd,
A vért, és a lángot hideg orennel néczűd.
Míerül mint lüszlödül ar úr a parancsát
Mig nem minden urak a nép felmagasztal
Eldor lejjünk els egy veres erövel -
Ami ellenségre, kurtább lesz egy fővel -
Mí népet földere leggűd ra kerűd le -
I ha adórul a nép, ne félesül veltűd

Nagy ha a tanácsom salán nem letorenél,
Elmondom annál megintább helyeslenél.
Hogy kell sámadni a magyar külencz felől,
Horvátsországnak menjen jó példával elől.
A magyar vasat, még mindig jó kérsen vonját.
Parancsot aloban német birodal adnat,
Miasztánk ős oda méddal és ollal,
Hogy egyet irtsonék a rabló rácsollal.
És ottvan hatomáttal rajját meg a vasat
Tükben a felete-sárga cím megrásátt.
Ei leon Telacovicso című korvát bánmal,
Kert er söt nem fogja a magyar kormánmal.

Rajacovicso pediglen a rácsot fájajja,
Többint nyomban ari az utasítást kapja.
Hogy Telacovicso bánmal egy kévre dolgozva
de egész rácságot lárradásba hozza -
Több egy milliót az oláh Erdélyben.
Sajnapot fel er a Székely ellenében.
Kérem mit veletel sána a hü szászot?
A cavaros virben meg az egyes kalásot.
Hát Magyar országban a felföldi sötöt?
Hem kell palatódni, van elég bantóttal.
Penzert, hivatalért, szász, söt, és az oláh
Tulajdon aját is gyakran meggyíllot. Ecses

Ereket széllan mind löve kell senni.
Nem a söt fés nem fog meg kell sámadt senni
Legintább pedig csat aron kell nyargalni.
Hogy ős a magyar fel alanya falni,
És a fő rácsotól kezdve az utolsó évábig,
Kü fogja irtani a földről egy lábíg.
Hogy ari nem berül magyarul emberül.
Pár, söt, német, oláh bitófára kerül
A magyarot, pedig ha fejébe verül,
Hogy az új szabadság a királytól ered.
És hogy az a jó kárho már négen megádra,
Hannem a néj előtt az a elagáta:
Mindem kapurolót meg fog a néj nyírni
Kis pedig a vig tust majd rá fogjúl hírní.
Tegyül mind er a király nevében,
És fogjúl a mindábir, gyorsan, kevényében.
En hát most keneget a budai vársá,
Hogy a magyart nyálíg beviggen a sárba,
Kert ha személyesét ott a nemet lársá
Ker híri: En sajjot leg hívebb barátja -
A miniszerelet parolra szalasztom,
A dolgot kerelül errel megalasztom
Harmadon a kormány magyar becsületét
Késlelletem minden hadi kérsüle-ét.

mezes madzsa nar lehet edes sege,
De marlotolba is szalhat a vege.
Johi se ovenyjetel nagyon a robotnal,
Mert ket vege szotott lenni minden tonnal
Mik minden leldobol, berreg meggyajator,
Ha espen burroja talal esni raiot. -
Ti isleter sedig Vereim! art terdem:
Van-e koronankra ily garodni erem?
I magatolva bizom, hogy megiteljesei:
E falamiabol kelle kiraly nezese?

ötödik fejelet mit csinál a nép?

Ame akarokur a bajali forrasat.
Lafoul moft az abbol tolyt habok duliasat.
Ha volk mit valomur ar armany kulfeten
Meg tott undorito les a tell merejen.
De mig a tomerdel ven venni eserre
Forditva sianvekunk nudjak del-keletre.
Telintsimel szet ellet nagy magy orragban
Ki hogy erzi magát ar ny szabadsagban?
Dundapesten van mar a feleles kormány
De csak hetet latunk a közdolgor orman.

Mert.

Mert Ezertharinal kim kelle maradni.
Deeben a kiraly nar böles tanasot dini.
I nyugtalan ar orrag a nehezesseg,
Hogy Mészáros meg a Taljan földön lesit.
Késit, mert késote ment a posta etc,
Atem igy: mint Ferdinánd a minar igerte.
Csak seket a ketel, utols kisitit raja:
Hogy csak origanyhari a magyar kiralya.
Mert Mészáros megjött is mi ai lakul vege
Eke lehet aini a bösi embersegre?
No de csak hogy ill van, mert a hányfrosbanur
Eddig mindannyifor csak bolondjat jartur.
Pedig ugyan van im villara nütsejunt
Mikor mindenfelöl art latjul, hogy egunt,
Mikor mindenütt sar mozgacolat latunk
Hogy szinte borsodvir már bele a hátunk.
Ar elamitott nej itt-ott fejet varra
I a nyert szabadsagot balra magyarokra.
Atem hipt, hogy ar is lemondott juparol,
Mert a fegeny ember itelven magyarol.
Ireme ar alderas fenyciol kaprarit.
I ar ny szabadsagtól a gonore farit.
Vegre oda megy ki megalkodasa,
Hogy talan igar len arul allitasa.

Kül a.

És a szabadságról azon hírt köhögék,
Hogy az ur uraira bűnből parancsolák,
De hogy parancsolák, de hogy alyamfia!
Nem ezen a van a nagy patália:
Hogy mit az ur adott, a király megadta.
És a nagy lelkűségű emere is hánysa.
S a nagy Ferdinánd fogván a könnyebít véget,
S a nagy vípraktósi kívánna a régít. —
Parancsolta kir ur ura bölcsessége
És tudtán, hogy annál nem lehet jó vége.
Ha a nyomor nyel föl a nagy patáliáján.
És a gyűlötség lángját meg tovább is féljék,
És hittel, az országot hogy kárpótlást nyernék,
Nem csak oly sokon a hátr az embernek.
Hé! ahon bár a feje setéjére.
He! hajszatok annál aludt beridere.
Ki hirtelen meri ama haragságot
Hogy Ferdinánd adta az új szabadságot
He! inné volt a föld, mely föl szabadulna.
És akkor a király csak annyiban járta,
Hogy mit az ur adott, a király megadta.
És a törvényt muszájtól megerősítette.
Muszájtól hanem mi tehettünk-e róla.

1493

Hogy másol rangattár a gyűlölet alola?
Fel is tette miniját Ferdinánd magában,
Hogy vert fog áratni a m. kara bon.
És a kenyeléveléget adván szüntessé el.
Királyi eszései megszegei alnolul. —
Másként így fogják fel az új szabadságot,
Hogy fel kell vésni az új jörságot.
Kéret legyen többje az úrnak mint a ronal
Kéret esnek ehát a föld foglalásnál,
Magorsági földet, és úri legelőt
Foglalni, elcsányját az úri orra előt
Sőt hogy lép-pontra hájjon a gyálázat.
Néhol felis török a volé úri házat.
Égy tettel bérésben, egy tettel Tolnában.
De rézesítél is a törvény súlyában.
Kort a magyar kormány körműre fogansó
És valig keserülit az elfoglalt hámsó.
De há! vejjük is fel a dolgot józanul.
Hé! a magyar ember maga kárán tanul
Ányafi! nem fírd a lenő öpce a lebbet
Ha csellét szomszédja elvenne a sebbet?
Ha így hophírével hársat elfoglalna,
És egyenlőség révén mindenét fölfalná? 2

És ne mondaná kend: hohó! pollogyintá
Hogy mesél is legyen kataris és is kurtá!

Félt, vagy ne ismét arra keves gondom,
Hanem szívesen: én is csak azt mondom,
Hodoljani annak az arany kőmunkásnak
"Miközben a haros ne adni azt maonak!"

"Ez is tulajdonánál ne bántod a nőjé
És az nő jórág sem a Csáki szalmája.
Töröljék a törvényt, ki aron túl hága,
És törögnön kívül nyargal kívánsága;
Ki szabadság rablását ért az egyenlőségén:
Azt fel szőlőre lötné, ma is nagy mint régen.
Mert az egyenlőség csak oda megyen ki,
Hogy a törvény elős egyforma mindenki,
És mit-e vagy parasit-e? nem lesz tiltás.
Harcolmint, adórmint kell a lözjő végén.

Az nyon szabadságot véden általában,
Hátaval fogadjuk az egész harában.

Az ellöldi töröl keves tivellet
Vidvölük a törvényt örvendő íbellel.

Lám rajol a hádor hábor szánitott!
Mert aron is, kiket hábor elánitott

Egyszer útra ismét, átálátván végre
Hogy öles a tót pap villegarul jégre.

Ellöldön

Allöldön a szabadság szlovákok, bolgárok.
Szabadság szlovák jórán is polgárok.
Szepes megyében meg a hegyi nemzet
Magyarán értemel, épen így mint Kétel.
Sőt az orosok is nagy részt törögné látnak,
Körül végrehozra nincs a sok virátnak.
És hogy a szabadságot balsányoztat látnak
Csak Ponovics Bazil prispöke az érdem.
Az oláh mig hallgat nagy búnságában,
Sem jóra, sem rossza nem gondol magában
De tallo az oláh csak sütkre felléle,
És lángba borítatják síj hazánkat vele.
Egyedül a ráczok, horvátok örögnak.
Megjárják ha végre csizmadiát lágnak.

Hatodik Lehelet. (Horvátok partitüs.)

Az alatt, mig ezek itthon így történtek
Im gyümölcsöt letti a becsi coelsövénynél.
Ministereinket meg sem is kérdéssel.
Csak Jellacsicosot már banna nevével
Banna a partitüs Horvátok orra felett,

Regis.

Mind Jellacovic mellett kö: ar illij karos
Mig az eger hovat a magyarral tartott
Főke Parmezonet diusi nemeféje.
Regota nagy leven korzani embersege
I engőven imádott Profja tanácsánál
Hodolni nem alar semmikeg a Bánnál
De a bán löveti őre agyba-főbe
I Jozipovic Profot veori üldözöbe.
Rabolat, adoztat, s coogan art nem bánja
Ki vele a hamfát egy rúd mellett rontja.
Illyenel pedig a papot, és barátot,
Kébe solat kónal a burgo hovatól
Közöttör Lantik töttfele srins árul,
Mig a pártitester aldozattal járul.
Maga oroban van jüszöli wozaga,
Mégis a bán mellett kán ömélőzaga.
Jób seori! - haranknál jóság igyis kellett
Ennél nagyobb öseven mig tramat nem ellet
Utána tándólik a híres Jay Lajos:
Tímet bün rovasan végig jutni bajos,
Er a coomót ember, ki jéne is esalt már a
Vén Miklos keseregtől a bán szatállára.
Mivel hozant ellen ire egy újság-lapot
Kém rég a királytól arany gyűrűt kapott.
Mert bécsben, orat annal ádial becsületet
Ki a magyar ellen minént állóvallett

Egy parolá a király minnen illij fergez
Melly kivésésimbre kesereglett menget.
Illy császar madar mig Jdonosai és Bucan
Hogy varjak hízzanah mind a kelli husán
Arani, Orszagovics, Nugent, Louvdai,
A bécsi bolornal mind kedve nyulak.
Kurulyevics, Louvic, és Utkolinovic.
I eött effele hivomány jóarúto peacovics.
Mind eret a bán rölörre öprehija,
I a lövelénel sem leven semmi hija.
Tartományi gyüleke sarkana! Lagraban,
I ott kedvöt rotyganván járni simeu libon:
és hervath, kiker mi egy rove kö sem jöleml,
Kivel szaradvon egy keményen velenül.
Tímet nagy adóját évenként pödelint,
De barátságánál orat simeu keselölant.
Kivel megöfölkent minden szabadragot,
Felpiplálé dükében itt obly folva hágot,
Hogy kélfele sypén régi kékfántes
A pálepnél alar hágotni más bennimel,
I csinn elhaladván, kerelen himonija:
Hogy erentül lepen ar osatrai bolondja.
I hogy megadja mővát a katoli sornar:
Kitalalya végül a bán Dictatornal.
Eki gonvszagabol mindjárt postai sarkati,
I megöfölkent sillon a magyar senger, or. lobi

Kezszala Tiúmet, melynek védelmére,
Aki küldött országunk érdekeit nem ere.
Ezen évanágeliumát szívvel fájdalomra,
Először tévedés az olasz nyelven az.
É amint a királynak ezre kérését kelléni.
Tévedésből történt" ilyen alapú veszténi.
Ém a his tévedés! Éan hogy a bün tévedés,
És éoban az is veszténi végre tévedésül.²
Tán az is tévedés, hogy a svér elcsapott,
Kor ögi kün tévedésből fegyverés kapott?
Tévedés hogy a bün tengelyt üsséi veléni.
Kán, hogy tévedésből vas ami tengelyüni!
Tévedésből szított a Dráva partjára.
Hogy innen betörjön haránt halárára.
Csak rajta bün uram! majd alkuné elibe,
Még egy: b. is marad a fekete libe. -

Hetedik Széklet

(Kácz Lárxadás:)

Láxrától az illij határszelen végig,
Ágyargalynk keresztül meg mir éjvidékig.
Láxrától meg a ráczokat Karlóczán,
Hét káczosa ül a rácz papok jelerán.
Káczosának nagyban lájzul főnifejé, -

És

És hát kitalalom-e a dolog vége. -

Éz óhitüénel van egy kácz-káczajól,
Mellyet igen gyakran bán az íves ráczog
Holtot ha a pénnet hü sádjára lenne,
Éddig tömördel kincs lehetne már lenne.
Valameny az érte, mint így gazdálkodott.
Hogy az óhitü nép gyakran pannaolodott.
Panaprat a régi kormánynak bonyolított.
De érte a káczat csak magára gyűjtö;
Kort a bécsi kormány sth'sem emeli pörölyt
Éz ellen, ki vele egy malomban öröb.
Pedig az érteitől kezdve minden Kosta*)
A kormány kive volt, is kiz a kizet mosta
É egy történet^{hozz} immis majd szar esztendője
Mióta nem pártolt a rácz papok feje
Ém számolt a pénnet, mert az elhordatta
Vagy pécovicsoknál kélésön adigáta.
Kül arról fírellet a kélésön ineret.
Hogy voltát az érte gar-hordó szekerét.
Ém pártolt a nézet, melyt az ókájotta,
Énem pártadafat mintéq bennutatta.
A vele egy kúron pendült Káczoklárnak,
Ki akkép ledverett a ráczvany sáfnak.
Hogy ánerés mellett egy-kéutöt börtönet,
É asette kell jó pörben kiz esz forinot.

* Így hívják afföldön a feleséges idotamcsolást.

De a magyar kormány meggyőző Budora.
Feltétlenül az ősi sőt kiránságára.
I hogy a vérség törvény parancsai betöltsék.
I Rajacsis a hájótat fogytig el ne költse:
személtat: szűlők rendeli Karlocrára.
Teven annai napja Magyar utolyára
Rajacsis: aronban hogy ere megelőre.
I a nepe, is kormányt egy vörrel lefőre.
Meggőlők hordellük üstöké Mjuidétre;
De gonni fändélat nem hájt hatta végre.
Kön Csernovics Péter bátran körbe lépett,
I Mjuidérel nepeit tergette a nést.
Csernovics, én ares töldöss én a kormány.
Mert magyar lélekkel állt a rácsok orman.
I hűse hogy a hűse Arosza mődjára,
Solat ad a rács nepe-antalyon javára.
De veven Rajacsis a birtos silakmas.
Vte hogy ar, vérségtől megalaffra malmas.
Munam már bérségtől kapta a reni eléft,
Hogy a Csapár mellett samapron felleléft.
I hűsölön fegrám ar allalmatofajgor,
Bnyisa főt elleniint ar eger rácsragot.
Vte lépi a gyűlés helyis Karlocrára.
Hova minenminnen ramos nepeit vára.
Hgy is lett - kimonyat már a Kardon bontit
I aron at Debrádtól a szert val úgy onlit.

Rajacsis.

Rajacsis pedig, a kamarella feve.
I annyi nést sőtval langeli ledorze.
Mint egy tőrés bolot, vérsémi palaplan,
Egy lörben kereset, ráfőrel a má:ban.
Coodat jöventőlt meséi abarazattal,
Követve népeit egés áhitással;
Feltáll a gyűléstől larradot elere.
I vad abrolat orovan a magyar feje.
Pősalon dűkivel arat adol mintes,
Hogy a rács hátára hozuk törvényrelet.
Hogy fűsádság helyet, mire nagy a fönnyel.
I rácsok vakkaját, is nyelvet elnyomjút
Sőt Caprajórat is elatarnól venni -
De hogy eből- úgy moró- ne let. fön femni,
Iu ar ok, is idő- egyner valatára,
Hogy már liméscpel a fűsörözag hátára.
Hogy ahol val egy szál rács is illij lalít,
Ott a magyar, is német ipzék vörben nyalig.
Fegyverre! fegyverre! kell a rácsnal telni
Fűlőben leserü hortyolat fog nyelni
Fegyverre! hűsem! is ragadjút ar mellon.
Hi veliint, nem sár a magyar törvény ellen -
Felyint fel ar álott becsi Csaszar mellett
Kinet helyke ngyis már coodulitig celtet.
Telensüt én neki, hogy hűsei leserint.

Hagy

Flagg mindenkünk avar, s erre megteszünk.
Csalaggy birtokosa hűbértel nyelvének.
I. mentesnek magá szarvat magyarok birtokos.
Tücsök ki szarvatul a lekeze Sargat.
I. egyjüni i. fun alatt, Vajdai-Patriarchát.
Elni csak rár faj van hűjüni segitségre.
I. földi határok a Csozra diócsótt regre?
Elni a i. pent jemböl, sere harcos: es elvint
Flagg szarvatul vörén támlájön reggelint.
Tóhat minn érelmü esrlölise végül
Tülszöni a C. szarhoz nyomban tüldösségre
Egy masztaal pedig dolgaik elere.
Valakrunk a vörös had' intereiere.
"Kisvö! Kisvö! hangzik a néj feján.
A bor, es gyölölésig meglesonit vörnyáján.
Kine errelük minden mindenkü allig esere.
Tüldösséget, arsan beretlmányul nevervel.
Szendikarot minnyjant megnyomjait Vajdai
Rajasziesot pedig rár Patriarchanát.
Kine Peler varad hadi paramconola,
Larvan, hogy mindennel Rajaszies ar oia
Fellöbantsaja a bombálnak kanderat.
I. Horabuthly sábornok löveti Karlórad.
Eggy nagyost dükte jón a larrat nejerre
Melly Karlóra sájn ment már löbcsere,
I. sere futamodván amerre barangott

vör

Vörös hordelwe felsé verte a barangot.
Faj völe a farnak melly meste nem illa,
Tücsök es dellett vrgatomere nála.
I. mentül lovott gördüle. hó golya möjara
A tömeg annal lött garé pedell magára.
Kine Radaik a raptörök kükindán kükörse
I. ar elöjörölon vörjatelat ürte.
Küngyelica bironak fozit a kapraja,
Be nem lövelerven a földel ojsalya.
Kine i. néj lövetele nagy böjüsiagaban
A birona tétel kükörse dijjaban.
Dácsban, Torontaltan, Temesben lött kölyen
I. a csajhas lörs is diul a szert Tücsök.
Eggy ererig gyülven a romai sáncorba
Tegyverrel löpülnek minket fémü rancorba.
A Csajhas tirtel, ha rem rár, - elcsajfát.
A magyar, i. nimelet ütör ahol kappát.
Kine Fekér Templom is a kerölre jula
I. ne löpö meg arsan ar ember a gusa.
Kine a polgárság ill coatará keiren.
Paramconola pedig imulova kieren.
Szendikahaly is fuzvöl megfiamatásban
Kükörven a rár, három nagy rancorban
De Thingen Kapitány mindegy kükörada
Csalhamar elleül a füvet rár haddal.

szeg

Mig Dorze szarados egy keszes mellett
nyugott lovai uolost lehelte. -
Kronban a csoda mag' uszu megjelen.
Folygijja Szentmihályt - s eg ar min 8 helyen
Lakjokas a remite apusnyol elhagyjai,
s Ringolban ar Isen létel is tagadjai.
A larradi terebet versecnet fordulnar.
De Blomberg megveri, hogy aról ledólnar.
Blomberg kmet arit szóthzól szabtyaja
Mert meg akkor nem volt más név az kutyaja.
Maga antallalás is, mivel minosen pánya
Kagyt ar értelemben hasonli sors vája.
Bartholovico Kalmán nérritel Észelen.
Mivel velint tartott hogy csérei egy szélen!
Húsvessel a rablót im elér - aróljál.
s annyasúlt meretlen végig lobásoljál. -
Mit ártott nettel a magyar Szent-Tamáson?
Bujtkosol!! hogy neki kerest oim ájon.
Hogy leinté gizmetel, miler már megmerede
Fálra fegveréket, mine a tör egeret?
Mit vesett Femerin, sörülte vad rácsot!
Hogy onnan a magyarok mind lipucsigját!
Mit vitott aról. lit. Debelliácson, n.
Megigva, létel felorenet valáson.
Hany ereren vagyot Karlovian, Perleozen?
Várjait, nem sötá, megcsámilva lepen.

Szent-Tamáson

Szent-Tamásonál amoval ajósolt a táncot
Ellakjait érte mag' a szaraz táncot.
Rákjártával kését ar Isen ostora
De vég kéj nem jolott elmaradni soha.
Késűlt már a lornany, ar ostra. lornanya.
s sorsunkat mint latorit a k vály is pánya.
Mert egy menydördés lőt feyant parancsában.
Béke, coemessége, rendet a szaratan.
Ar illir, es rácz larradaj roszolja.
Sőt a lionstól vett annyira sötálja.
Hogy orszag-gyűlése is zonal láit tartatni.
s arrol penrt, Kalmán nyomban ajánltaeni.
De mig egy begyűlést ar orszag atyjai
Ti csak dühöngjétek hóker falatjai!
Vilei nem csóvót mennisz ellenet.
s hős örleinytesenit elbámar veletel.
Megindultal már a Jászok a Fundollal.
Tél itt létel visnet, mine töléf magollal.
Mennek ar aradi bátor nemreöröl
Kérnel a bombatit sen borzai a sívót.
Mert tavilva vannak ar a gyűlést bánni.
s ar öreg Kun-bácsi prömyen tud satalni.
Kun-bácsi legcsesétt türe Arádmár,
Kívált, ha majjai Kanest lőt váránal.

s Debrezen.

Ősien nejein veses sorsalkaja.
Érmet a halállal szemlél is megállja
Bohéis, Csörgaid, Bihari, kiáltónai a gátra
Péj, Flues, és Tolna sem maradnak hátra.
A dicsőséget értünk finse síkra szállnak
Mig nem egyetl egyig árulókla válnak,
Ellenben His Ernő fajósól oslora.
Ésem nézi: géron-givz csordától mehhora.
Hánom feltürelvén hannoveri Nézet.
Valamere frágul, si mellet sin liszt.
Föl ismeritel máis Wessers is és Kohlman.
Hányorot kijorontál rajzató a dolmáné!
Szegedről nime bíros inja Török Tabor
Hogy 20 ezerig gyüle ar ökjéri tabor.
Ök vannak a derék Ferdinán-huszárok.
Máson a Sándor, Millos, Császár,
É mit orlyál rólatól, hős Donniguel?
Kiken ki nem fogtal ar armány, is coelet.
Igen, Donniguel híres zászlóalja,
viseise-gedel a nime is megvállja.
Te sine, tüdre vagy a hős egyalogságnak.
É példátlan példája a harafiságnak.
Fölér egy sereggel belöled egy század;
A te érdemed: hogy mienk Petervár.
Petervár, haránt dél-keleti kulcsa.

Ment.

Ment hogy are árulás a rácanal ányujtca.
Ésem bíroságnak soha nem engedél
A hara áldása kiserjen értele!
Alföldnél fia hős Donniguel!
Valamere járól, valamere kelet,
Dicsőséget harog mindenül a jámból
Mig coal egy darab les arany-tronbitamból.
Te pedig Rajacoics, néz coal ejzót jele
Kik vágatvát onnan, sebbel, robbal elé?
Migriand várof ime máis elhagytár.
Söt Dniester viret is kerentül isortallál.
Domb nézil minden heg, kélely minden árol,
Ök aró a sötök Württemberg-huszárok.
Ök aró, lél halvan haránt veoredelmé.
Telent fordítvát sívölnei figyelmei
É a lötelepegnel lánorás sejve sötlyel.
A pongalór kőrül hara sötnei ejjel.
Sötöl- és fivölnei egy ar okajtása:
Hogy semöl a magyar határorell meglápa
Aron banyál öl antán, báit értele meglát,
Coal sívöl darabja magyar földre epl.
Delöl együtt sötök Lenkei kapitány
Ki éj summel bírsan delatott a jaitán -
É hogy kénytelenegnel lán. apér a seke
A húsvöl állal magis meglátete.

Kötel

Debrecen nevenel veses toantli kaja.

Imet a halattal szemlöt is megallja
Debes, Csongrad, Szék, kiált már a gátra
Pest, Heves, és Tolna sem maradnak hátra.

A doidásól emünné híve síra szálnak
Mig nem egytől egyig aritollá válnak.

Ellenben Hős Ernő fejéset ostroma.

Ham neri: gézen-gúz csodátol mekkora.

Hanem felürelvén hannover biterit.

Valamere fráguli, ti nelel sin léorit.

Iót ismeretl már Vester is és Kohlman.

Hányorot kiporotát rajtatol a dolman:

Szegedről miné birtosinja Török János

Hogy 26 éreig gyüle az ökéri tábor.

Öt vanat a deves Ferdinánd-huszárol.

Másut a Lándor, Mállos, Császárrol.

I mit orlyat rólatol, hős Donnigucl?

Stiken ki nem fogtat an ármány, és Coelet.

Igen, Donnigucl híres zasztalja,

visserségede a nimes is megvallya.

Te sine, tütre vagy a hős gyalogoságnak.

I példatlon példája a harafiságnak.

Főtör egy sorozgal belöved egy szárad;

A te érdem: hogy mient Pétervárad.

Pétervárad, harant dél-keleti lútsa.

Mert.

Mert hogy are árulás a rávnaal ányujtosa,

szemes bátorságod soha nem engedte

A hara álvása kisingen érte!

Alföldnél fiait hős Donnigucl!

Valamere járt, valamere kelet.

Dicsőséget harog mindenütt a jámból

Mig wál egy darab lez arany-tróntidantól.

Te pedig Rajaccico, ner coal ejzak fele

Kik vágatnál onnan, sebbel, robbal el?

Mágnapol vároft ime már elhagytát.

Toss Dniester viret is keserüül törtattát.

Domb nelek minden hegy, költény minden árol,

Ök aról a törött Württemberg-huszárol.

Ök aról, lit halván harant veszedelmét.

Telek fordítónál sivölnei figyelmét

I a lötelepegnér lánorát sepe selyet.

A ponyalót körtül hara sötölnei ijel.

Sötölnei- és fivölnei egy ar okajása:

Hogy semöt a magyar katársrele meglája

Hom bányát öl artán, bár is: erre mepsét.

Coal sivöl darabja magyar földre epeit.

Delöl egytől sötök Lenke kapitány

Ki of summel birvan állatott a jótán-

I hogy seinytelenségnel láttapér a leve

A huszárol által magis meghörtte.

Kötel

Mitől volt kas, igaz - melly őt háza vonta,
De ez a Közelet nem közelet fonca.
A honoreszetnel volt ez közelet,
Mellynel nemis orvben van a toni-siele.
Saj' meled Bojarcosias! bujját a kuzlola.
Ha rád söt ily huszár megy lázgatóba!
Edeg lam Virág sem maradtat Prágában
Egy csorak Atadortak jó lóhalálában.
A Koburg-huszárok felcsóit a nyergét;
A Sudyt jó hadnagygyal ott hagyják Lomborgu
Dalka örmester is el a gyami-jerrel,
A Kulfdöröl beáll itt negy vitéz emberrel. -
Oh! dicső lánnya a harasvételnel,
Mie ijorak fagyai meg nem termesethetnel
Lobbaj föl aron kös kiand sivében,
Kür ar olasz nemel gorolnak verében!
Huszárok! huszárok! szepes hára,
Vagy akkor jöttél-e, ha elvász a hára?
Bajtársitok ilkon csudalat minelnet,
A vótok a vorsinól elley eneletnel.

Nyolczodik Lekelet (A Huszár.)

A Huszár név onnan ragadt a Huszárra,
Mert.

Mert egy halálának, menig Huszár az ara
A vasas is azert tanya szokletten,
Mert hol Egy Huszár van, hisz lát az egyosn.
Ki ha leapiraja már a maga huszár
E van kipódroi sörp sörgé kapiróat,
Heg' gyöngy is a Huszár, ha felül lovára,
De a ló is siet, ha huszár ül hátsára;
Sőt ha paripájai birozeen tanulolaja
Börökléve vált meg a ló is alatta.
Az idegen nepek bámulva hirdesik,
Hogy a Magyar Huszár lókaton práletik.
Ki, ha le nem gottan saját jó kedvvel,
Kennyli legyen ami kicsapja nyergéből.
Ha vagtas, a villám piroslodva keve,
Hogy lapábbon menjen, mert utól nem éri.
A siet, midőn lovás jól megparlantnyírta
Sírva jár utánna, art hiened hogy nyírta.
Nyereg-kapájától lóg a matyánkja,
Ha sromjait, onnan gyúrtan elővántja.
Egyébből nem igen selint föl az égre,
Csak mikor ihat egy lő dicsőségre.
Ha vitéz, rendesen emberül megfirtet,
De csoraszarában sem lúri a vitéz.
Mert bor, és dicsőség síve tápiálcha
Jól teszi! - a vész egyja meg a béka.
A Huszárnak azert villamlit a karója
Mert igó síve her nagyon közel tanya.

János.

Hisz ostrolak tustea magyar seregünknél,
Fislos arulogod arlanal ügyünknél;
S nequidus mindenütt oty helyre verent,
Ez az a vad rücor semmive tekerit;
Hisz az ostrol hadak mellyet itt maradtak
S harántnak hüziget esüvel fogadtak,
Elett alattomban lettelei sántitnak,
Kisöbbs minden fegyvere ellenünk lozónak.
Hisz Bechtold seregünk nyomonra verire
Fancs senger neget örtünk a kezere,
Eset az: alká róla Mepárosnak szája
Hogy alk lehetne ő lábatajraja. -
Szere-Tamas ostromat oty garul intere
Hogy önkentes hadunk legbátrabb visere
Egymás dere ideál halomra löveket,
S alkig som öntere egy jár nézőcink.
Az alatt Butins második napjaira.

Felgyüle már az ország Pesten diétára.
Pesten országgyűlés! bek regens vart deleg
Holt a magyar! kinek keble föl nem dobog?
Pesten! az országok sive közepében. -
Megörül az ember lelle örömben! -
Hem ülnek itt most már egyedül nemesek
Mert a nép válapta, alkis érdemesek.
Hosz nemde atyafi! mi küldésünk löveket?
Gusot is nem utat - már amint lehetett.

Horán

Horán som alantuk az vas leaom,
Holt solas lehetne nagy soritól várné,
Holt endian hogy punita beuütel nem esik.
De a követséghez egy ic esz is kell meg.
Pedig eszát vallyuk meg, hese nem a mi vesitink.
Eddig a südomany nem volt ami isitink.
Hanan már erentül mi is neki felozitink.
S a hol jövaratás föllel majd diabolozitink;
Külditink ott Brivalot s Antal Mihálovas
Segitse az Isten ott nagyra dolgohat!
Hogy e diétán már Erdély is megjelent?
Mik két lester valánk, kee börtönbe zárvá,
Egy sijnomms által kinsorott let arva.
Egy fal válapta el lesteri füvintlet.
Mellyen az köröltink senger lesterintlet.
Mik keltös magrati egy löös anyjának.
S hajvan oty díos, s egy magyar harának.
Egyitink a zárnak halalmába jöött,
S kinsoradulával lesteriher futott.
Beremta annal is foghara ajtaját,
Hogy lötte a falak ne hallkapsák jajját.
Az anya pedig, melly a két lesterint örökte
Már egyesülesöl nappal is megülte.
Eudmitink Erdély is Magyar-ország belója,
Lekullván, meglett a két löd uniója
E sörinál

Ez a címet Umo gyöngy a jelentése.
Gyöngy nekünk is Erdély város egyesülése.
Ha az más szabadságot len közös a sorsunk
Közös lett kényelmünk, közös sorsunk, sorsunk,
Aranyunk, katonánk, életünk, mindeink.
I ha Istenünk is egy-ki győzhet ellenünk?
Istent látod Erdélyből itt képviselőket,
Alyafi seregtől kivérölt hátról.
Közösnek vannak a jó székely követel.
Erős keltők miatt, nagy a becsület.
Nekik együtt jöttel az alarcos Szászok,
E garsag magyától görbedő kalápot.
Dorless ellenségei levén a magyarnak,
Túlton szász országos alkotni alarnak.
Csak arany volna itt a székely hitőlmi,
Mert ügyes magyától mind el fogtak jölni.
Egyedül Broth Illés marad itt immagnak,
Mert nincs rá hatása a bécsi maotagnak.
Az oláh seregtől is jöttel képviselőt,
Annak mondhatod, hogy nem kívüni velőt,
A Krónika rótot csak akkor fog jölni.
Ha majd a diéta hara fog orotni.

Parmandü, e gyűlés fő elölülője.

Jól jönnek, es vevnek len majd a székely.

Jónak

Jónak szép eszével, gonoszul az alsal.
Hagyha hátról szorul, fordul korránk hátsal.
Másként elnök Pálfi csak arany ügy-ülne.
Hogy székelyt gyáván alá ne szédülne,
Holott már or buzja az elnökös teret.
Az hiszi: ő hájja a gonoszt székelyet.
Harmadik elnök a lelles Almasi Pál
Ki mint a sün arany, minden robát megalk,
Ha társai gyöngy, mint az oláh eset-
Ő elfogja nyerne az arany perceset.
Törhetlen lellel tud tűnni, semélni;
A hara halálát nem fogna tul-élni,
Teubon, időrostan, sohasem marad hátról
Arany megsem ijed saját árnyélatól.
Székely esetében meg Palóczy László!
Ha keret illeti az elnöki zászló.
Ezre emlékei sörvényjében élnek -
De mit szőjöl en ott, hol semmi becsület?
Alyafi! ha ez ősz was meglőjölöt,
Süvegjeleles tüstént lehajjölöt!
Tisztelettel ennél minden hája-orálat.
I minden hájorátomat adjátok egy hátat.
Kiváncjölöt neki fris erőt, szerencsei
Székely haraját mindig-meg a lencsét.*

Esaki

* Országos hírné doloz, hogy ez a zászló is kegyetlenül szorult a lencsét.

S kérésig, hogy minél öre már a dió-fajig,
Könnyen sündös magaboni oldalig:
Három jól kúpenven elleninté agyaráis.
Nyumban levetette a régi masztarás.
Teljesít, hogy nehéni igert földet egés-
Magfordította a bibor képenyegee.
S voral ugrott elő a Bigamereöre:
Hogy tövényeinhet immán jövenőre.
"A koronás király sőtke meg nem tartja
"Sőt kiértásunkra kéren áll a karéja.
"Ha kalmáinkat neki át nem adjuk,
"S Penáinket, verünkét sőtke megtagadjuk,
"Aról meg" ar adós, és vámosat hágy rendel
"Erenint a bécsi lörmány rendeléssel,
"A magyar néj pedig örvendjen ha fűrel-
"Ityelyen szavaz kordyot, vagy igyél rá vírel."
Hagy volt a bánulat, nagy volt a rémülés
De nem hajlott Károlyt, sem ar öngyűlés.
S bivan a magyarok igaz Isteneben,
S ar övöl igazság legpentebb ügyében-
Bivan ös hirtelen a magyar fegyvernek,
Felindult: hogy vehünk ellé banni mernel,
S vehünk a kiralys oly híven szeretettel,
Hogy melor elcsapták, magunkhoz kéreztük
Attól

velünk, kél magunkból minden megfajta
S neli nyolok millió Commencioi adium
Kély pörrel, hány eren leüdvánt egy
Hagy nem mennénk kélson a bémsé
S most mégis fölfedve nyitlan ar álom
A király, népenel maga siren karam
Am legyen! a nemet jupat nem ar
Mig egy szál emberig a sír el nem f
A gyűlés határoz: "háború mind vig
S a néj wphangrosa feldördül ar egy
A kara áruló Pellacoico er alát
Hegyvén eret nyígel a Drávan ishat
Karatáncigait, már ellor láttat
Mikor Diktátorra tettél a korvato
De leléstem jobban, ha belével lesz
Hagy tulajdonképen ki legyen ö: meoz
"Hát er a Pellacoico rémségs nagy a
Egy sereg kancsonal bátran fémbe
Onnan von hogy minden vírel meg
Itten mitor a boonyák ellen hadakoz
Egy nagy juscolyába írteit szaladt
S aróta bort isait nagy bőségségen

A sok megadós Issten arán úgy megveri
Hogy egész nap hortyog, amig liheveri.
Deben is ezereti hajnal ar orája?
É sán arán szereti kedves Zsófiaja?
É a csimalan világ legalább aré hajója:
Hogy Zsófi mindig a kedves Sánt sokája.
A Báné pedig visons, a Zsófi ötele,
Mondják-en nem testem - hogy a hideg leli.
Az ák, hogy kellecshen ggalvan mulatoznak
Kinek mi gonója ná: talán koloppornal?
É a von apronytal is jön úgy, hogy pufozonik.
De eegyen amint van; elég aré korája:
Hogy Sellacsicsnak már minden a szénája
Trenaját Zsófia renőbe aral oredte.
Hogy a nyúl Királylyal orával megoregote
Mert er rendelelet nyiltan vipravonta,
É megbánván, hogy a Báné partucónel mondta,
Nem aral vipratette völe miltiságába,
Hanem Sellacsicsnak borul a nyalába,
É völe bowanatot kevén bünbánattal,
Meglinalta egy jár leggelmes falattal.
É felhivta aré egész világ hallattára.

A kezdés

A kezdés partucónel gar folytatására. -
Égy törz be Sellacsics a Király neveben
É nem ammyira biros csöcsöt hajóben.
Melly iggy is nem eggyéb, mint marhák csomaja
É ar illjé remémet, lehanye pradorjaja.
Melly temérdei firoet hoz a gallerjában.
De majd hikefélyül seten igarában.
Hanem inhat szó ar ontral trattelben,
Kül asoldert orogalván a magyar seregben,
Thori: ha a dolog üllöretre kerül -
Letesül a leggyvert amiggy garembert
Aronban Sellacsics, mellyet törz hoz,
Övimes reményben örömyen csalattal.
Mert noha Teletli - er ar örög csalám,
Kinek a Kobalja üres mint a ladám
Kül hadvezér rimble esupján arét essünel
Mert beöndelelet sol jöt remélettünk.
Kinek seregünk már a Dráva mellett,
Minden salpsaltnyi földet vedni lellett.
Mondom: bár Teletli - verje meg a ragya!
Fél kegyelme által mintet csorbex hagya

É korand

I harank határára Tellacoicosot gyáván,
At engedte jönni csodástól a Drávcin,
S. noha több történet árulotta valak,
S. ismétson megszölvén, Tellacoicoshoz álltak.
Táborunk, mikélyest ^{Magga} lett verére,
S. tül sem lomjita a bin benidére.
Mikélyet ar hadunkat bismen némségette
Mieri őt a méreg magy, meg nem esse.
Hancem félre csapván a husiát csárlóját,
Mig várta már a haror tárogatóját.
Bajuzót nédörvén a retentő bala
Káromsodott, hogy olly hófón az éjszaka
Hogg csak egy agyú sem jön őt névörötni
Ki nem állja, ha még sora nem kell őtni
A dunántúli néj kaszával, villával,
Kesz srembepállni az Isennytávoal.
Ott áll már a Tiora erőteljes népe,
Mikor lagyiba megy, nem vigába lépe
Ott állnak fegyverben ar yonor lövédel,
Szabtság odogái, mind elorant eselődél,
Szajj annak: kit erel surnony kéze kapnak
Tudom

Tudom hogy örökre búcsút mond a nyárn,
De még Tellacoicos al nyitl csatára kelnel
Tehintésint sres Pestén, hat ott mit mivelnel.
Szörnyű a bossúság, melly eméret a Pestel
S. Pesten ar aggodó törvény hozó testel
Mert megjött az orrág fényes küldöttsége
Mik roszul fogadott Pestben ő felsége,
S. ott mi több, ellenünk meg meg arat vésett
Hogy is törvényre nem állott peccótel.
S. látott-e a világ valaha olly vadat?
Mik is bevált, hogy ő küldött ránt hadat
Horránt meg arant nem jöhet most Besudára
Mert sok legyet csapván, fáj a lába szára
Pedig a követel silestél több ízben,
S. mondját: hogy ollyan fric, mint a hal a vízben
Er átkorott híre kormányról lemondott,
Mik orrág-gyüleke bismen minden gonvat.
Es a szász követel-láttam, hior ott voltam,
Erudant megszörltel, amint megjósoltam.
Eróf Batthyányi Lajos elment a táborba
S. ott a főts törtélet megdolgozta sorba:
Kroftúth meg kirándult a Tófia partjára.
S. erendent kell a néj felváro savára.
Tül

Tusól kelt, aranyat, ezüstöt áldozott,
Mig a szegény ember filléresen hirt.
De apronyot sine némes langba egész
É a haránal adtal számos élefséget.
A lanyol levediel a Katarisokat
Set. költés es sepiest Kérisettel solat.
Nél máje nem adhattal - mind a szegény véne
es coatará áldáje zájja-ral kildet. nch.
Érdonal soraban, lel semje nemádtal
Csak a főpapot, es nagy urat marádtal.
Egy-két fehér holló aradt lörtöt mégis
Kilnel nagy nevével diuclouk ar égis.
De Kofórtk a harát immár kövön lárba,
Najaból vípratért - megy ar alsó harba
Dortek atyafiat: rohanjunk utánna!
Hol, ali nagy embert látni ne kívánna?
Ime más ar idő hajlít éjzarára.
É megleu, minel kellet, Kofórtk tanájsára.
Tudni illik a nemret Nadora her fordukt
Ajtkai sebegtel, szeméből löny woodult.
É kerse őt, hogy állna szegánth élere,
Mint magyar hadaink törvényes verere.
É Jellacsicosot, ki más a balatont ifora,
Görte országába kintene vípra.

Égyezeromind

Égyezeromind elvégze: ha más is a hona.
Honvéd. di lehepen minden Katona
A nádor szeméket sornyot egérettel,
Kisúrván, szavait nem valse be kettel.
Hanem hogy ejtane minde leleperébe,
Még az éjjet indule Jellacsico élébe. -
Egy-késöt kancoakul a bánra jiltantott
Arulonda kelt, é garul ellantott.
É minetogy é je jiltáde maga után kija.
Éldörök sol nagy úr toisboránal szija.
Kövevén a nádort, a garol főgarat,
Sol inre harafi elhagyja a harát.
Kilról e szomonúas legjobb magyarizat,
"Ha megvér a Kutya, ott hagyja a harát."
De egyet megvérül lelle fájdalmában:
Máris Gœfenberghe bujdosit valtában.
Számatalan nagy urat Jellacsicoskor állnak,
Segiték vrelljában, vele cimbatátsnak.
Ély gonosz játékos úr Graf Lichi Odön
De Görgei seme átvillant a Kódön;
É hurokra kerivén a császár madarát,
Mivel ali mint vet, rendezoen nagy arát.
Éltetett meli fát, mellynel nem volé galya,
É hogy többi ne legyen a harával baja.

Holt-lestéről meg a ruhát is lenyúzza.
Ar utozám labánál fogva végig húzza.
S behurcolvam art a Karoly-kasárryába.
Vízorater előbbi levelvágásába. —
Dorraptsó a lengor ha partját elhagyja.
Mikor hatjaít a orlven felállatja.
De meg sörnyest a net mely evon léteigén
Dümtető pálcáert Kasárry fel ar ebej
S kitélervén art ar Istenséj keréből,
Törvényt maga ten ar igazság könyvéből.
Igy jár. Kis ar ördög magánál megnyogd.
De meg a Mador is megjárta Lambert-gel,
Mert mikor ármányoz javaslatát tette,
A vaskerü Kormányt István igy értette:
Hogy, majd ha bán uram Budára bevonul,
S a szabád magyarnak, sereja telonyul:
Lambert legyen a meg fegyveres barója
Fellacsics pedig a Király helytartója.
Király! a jätérot velink nagyban üröd,
Midön önképedet hokétunbra türöd!
Ki mar seregivel Fehérvárig hatott,
S velinkkel elégge meg jól nem talhatott;
Ki, rabolt, égetett, amorre coal jára-

Kis magad melkorat vattal belofára,
Ki ott, hol nem bír-ai vele vinni karcrot
Ar ártatlan népre velett sörnyü saruroi
Ki kasádomniat megsejtésitette,
Bosonyt, Szyört, Fejérvárt, ~~...~~ hárra tette,
S ki, hogy ar urat jön ölne, art ártotta,
S meg a eselletet is mindenit feldúlta.
A korszak ~~...~~ éren vérs rongya.
A korco termecseinek e váltossá gorontya,
Er a vásár. hiteü urdat Kalakintsa,
Kimer festest lette barnább mine a tinta,
Ki coal történetből hulk a föld hátára,
S lementését Isten sem veszi magára —
Király! uram király, hát er a se képed?!
S illy képedet hadoljon szabád magyar népéd?
Amr bírát se garul bánod fegyverében!
De más van megiorva a végrest könyvöben:
Fellacsicsnak lortán alad a nagy talat,
Kérd coal mine képedet mar is Dákor alatt
Ime mind kis reoról megvördül a bomba,
S ami tüzeineit nem lönek potomba.
Fütyüröör a Husvár, federvén ar ággyat.
S a götyözajort kért egyledvüleig rágyujt igy.

Hogy áll ar új honved mine a régi bala
Dol a vállakor most mine a telti nyala
Ha feje tetjein a golyó elhorrann,
Arra a nemrelet meg coat meg sem močan
De reket ar illjrt s a lölést állorra,
Melly neri rendszeren végörájat hozra.
A nemet nem alja a puslapot szagot
Feltorult, s oltore rúgja a szillogot.
Hátról a Szereván, s törövéis a böre,
Látván, hogy a honved nyomul már előre.
Nyomul, es lesürvön a gáza coibeles,
Oraja a jajverest es a hupikéket.
Ar illjrt esordanal fűt a hegy is róna
S mintha minden kedvet elrigdosta volna
Belekepsén ritul, mint Berót a coiba.
Meg ma belebúví egyjrt a mávillta.

Fellacsics a dolgot nem vette eréjára
S Sulozonát hurok lötös ar orára,
Mert hallván mi törtent esepet szigetében
Szoronyi nagy szeged érrel a fejében.
Meg jobban megsejgent a hír hallatára.
Mint jutott Lamberg a dögök rovására
Mákor pedig art a tudosítást vette.

Hogy Porcelt Örván köthet csúttá leve,
S Philipovicot is tör esed magával
Vitézül elfogta parányi hadával -
Sőt hogy Grot ^{Lator} is a hadügyminislet,
Kit ar eglen viláig legfőbb garnal ismert.
Ki Bécsből interte a hadas elienirnd
A szabad nemetel egzejtöven vetilnd
Bécsben, egy sör a kályha-lyukba sorsoltat
S egy lönyre nyelere már felalacsoltat.
Elor mintha mennyősi nézős volna tele,
Nagy egész a talpa oroladni Bécs felé!
Miert is mi lötünd fegyver-nyugváje leve.
De midön megadrul art kecsületese.
Gyalog igérese lövon meg nem állta,
S a fegyverszünetet sötölesre hasznáta:
Csak art veltül törsese hire, se kamva!
Trijen eleblábol Bécs felé rohanva.
Törán art is mondál-de coat sigy ütöbän
Hogy átrulás lett vöré ar egjez dolozban.
Arnyji bironyos, hogy a bánk Ellergessül,
Mindenütt nyomoztul, utól nem érkesül.

Bécs alatt egycsüli Vindisgrécia népevel
Ha majd közen lesmet Bécs bevételevel.
Meglápatol ismét haranlba beörnet:
Mészáros! lev-e bárd a sol Coeh ökörne!

Sixedik Szelet.

Váraink, Erdély, Szím. Idegenek

Aldal uram esöt, nincs kösönnet benne!
Levagenk a sol gar, coar mar löbnetine
De alig ürtül el a Pellacico esodát,
Melly körtül temördeh ill hagyta a fogát.
S ime kilence felöl nagyunt meglamára
Váraink esarari esitelnet isadva-
Tür alkotmányunkra leülték a hitet,
De rájok Loofia oty sepen nyörített,
Hogy kösönnet berártól elöttünk a várat.
S nagy a veszedelem, mely rénd inen isadt.
Mert Berger, Siliak labolat megvetit,
S Aradot a Vártól poszéd a lövetit.
A telkes fogárd, elmet fájdot minosen.

S köre minien magyar jödeline a
Borulát. Menesen viggabban nem,
Kint aminö kedvel a bombaraj
Türök egör alls entendön ker
S kiálljár a sarat nöseül, - ggeren
"Hadd vigye a manó-monójal-
Coar szabadsagunkat me erje gy
En pedig a Dom: a jó Jole
Hogy legyen antnah menit
Temeovast berarta a ven Orka
Tünel mosta zoldet Larador a
S szabadsagunk ellen valmerts
Pártolvan a Coarar, s a habobu
A gyáva Ordodi Lipót vánt f
Jok vol ar ellenség, s felt ar J.
Esretek a magyarok erös Siboral
Elött-utótt ert is hasondó sor
Arültök: Präer, Eder és Töld
Ki körtül a lö-gar, megjelme
Komárom is löböröt nagy ve,
Mert a vesztegetés kösülte Med
Gyankis immel-ammal jászván b.
Ott esukták el are a híres Lüret

Bécs alatt egyesül Vindisgrätz népevel
Ha majd kéren leszel Bécs bevételevel.
Meglápatol ismét karunkba beöröszel:
Mészáros! leor-e bárd a sor coeh ökördel.

Tizedik Lelket.

Váraink, Erdély, Béim, Idegenek

Adtál uram eőt, nincs kizárás benne!
Levágjuk a sor gart, csak már lötszkelne
De alig ürtül el a fethacsics csordát,
Melly korül semédel ill hagyta a fogat.
S ime kükencz felöl nagyunk meglámarva
Váraink coarari listelnek átadva -
Tih allotmányunkra letellék a hitet,
De vajör ksofia ohy sepen nyorított,
Hogy künkene berattár elötkünk a várat.
S nagy a veszedelem, mely ránk imen áradt.
Mert Berger, Siliák, kábolat megveték,
S aradot a vártól pörökdé löveték.
A lelkes polgárok, kükencz pártjot minosen,

S kükencz minien magyar földünk sehnem,
Borulat, Menezen viz, abban nem kükencz,
Künk aminó kedvel a bombaszt elöl.
Türik egeor allí esendón kükenczül
S kiállják a sarat nősiül, - gyermekeiül
"Hadd vigye a manó-mondjal - mind a kükencz
Csak szabadsághat az enje gyatárat!"
En pedig az Andom: a jó Isen aija!
Hogy legyen karunkat mentöl lött Aranya.
Temevarat berattár a ven Penkarsna,
Kükencz pörökdé kükencz kükencz az ina;
S szabadsághat ellen valmerön fellárat,
Partolwan a Coarari, s a habosburgi kükencz.
A gyáva Orlódi Lipótvárt feladta.
Sok volt az ellenség, s felt ar Isenadta.
Ezrek a magyárok erős Siborallánja -
Elélt-utótt er is kükencz sor ványa.
Arútk: Bácer, Eder és Földvári Lajos
Kükencz a lö-gar, megítélvi kükencz.
Kükencz is lötszöt nagy vepelyben fogott
Mert a veszedelem kükencz kükencz
Guanis immed-ammal jätolwan benna oaktot
Ott couktál el are a kükencz Aranya.

14 Ki a magyar királyt első börtömben -
Főh kar! hogy az Isten az eszéi elvette!
Nem az a nagy ember, kinek nagy a fája
De ki a tűz-próbát gyémántként megállja.
Aronban Komárom régi híres vára
Ellenségnél most sem jussz a házára.
De most gerünk odát a gyafi! egyhárral
I kenjűl meg a lengélyt véres kelmárral:
A királyhágon túl a benn: Erdélyben
Keressük mindenütt agyig jár a vörben.
Megeserű mindenütt a Törzölés nyoma.
Künnel gar lelkere néz Erdélynek roma.
Megeserű Puchner büns árulása,
Kelljed annyi magyar fivérnek söt ása.
Puchnerel, ki hadi kormányos lelkere,
Megeserű az ország szabad törvényere.
I most hitét szegre az álnok, s nyomorút,
Erdélyben meglerűse az istó-háborút.
Sőt segis éggül a musorkai is behulla,
De laporkai taneros járe a kutyafilla.
Hagy trebenben Talmen a szászok igaznya
Szabadságnál ellen a tót vőleg hányja.
Elengedi magát a szász ármillatni
Velejéig nem bír az igazság hatni.

Az

Az Oláh Saguna püspök aranygala,
Felágasodott a dől csönnyára.
Sőt a főnemes is fapalván söt karal,
Az oláh segiti - megátja az aral!
Ki méhez, ki nem a? a vad méh nem neei
Futánkja mindenre egyaránt ineei.
Sok ut a vad nénel insirja találya,
Künnel a Törzölés vőle kedves munkaja.
Hagy Oláh négytűl es tartalir Orbán
Ott a néz tülmegy a törvényes Korlán,
I jutalmul a magyar leontanis vőrel,
A tárradt Oláhok földet is igornel.
* Felüsi fejei a pészovics, és övül,
Hallván, hogy már urbán táború decs künnel
Ekeit az Oláht, monorbán, Stászodon,
Kelljed elkeniűl fezzert fogván, aron mőre
Öldökli, munkija a brékelyt Teremnei,
Magyarok Istene! bársal ott teremnei!
Mindem interkedis reszünkről olly fonat,
Hogy Puchnerhez állnak a rendes katonak
Ki a Hagy trebeni penatán elfoglalja -
I a vőre kőre után szájat esaligz nyajja,
Gyulafehérvár is osztrák leve terül,
Min.

Mint a jó harafi mélio bíba merül,
Sok ou a pusztapor, lenemel a bomba,
Hány tornyot, es haras dönnel arral romba,
Bánsan emlékerül Radnót erős vára,
Pünkösti őrnaggnal nagy gyávaságára.
Legett Szent király, legett Szentelle,
Tan a Toróikáknál gyűjtá ki von tette?
Vásárkely is magat Erdélynek csújára
Megadta, bedeón első bombájára,
Hagyt volak más a vesélynél poraci
Mikor Aggyagrére megjött Berzencsén,
Hova nyolcvanerer bátor tükely gyüle,
S fegyvertelenül is tette kellesé.
S körülöt kir eret amire fegyvert lapott,
Mint a türes mentő Vorbánra rácsapott
De mivel áruló vol minden vére,
S Katona Miklós is gyáorsz írott nevére,
Elvertette Erdélyt Baldaisi garsága,
S Katona es Vaj Miklós gyávasága,
Oda Izamosújvár, Kotorsvár, Nagy Enyed!
Katona! Deónel is verit Sőjenyed,
A deési futástól réj híred fennmarad,
Mert aki merre lát, beled arra falat!
De.

De ne nyugalyatol olly rimilo magyon,
Ki körülre valo nem isér az agyon,
Más sors van megírva is vérsel az égben,
Erdély! nem solára ragyogsz du sórégen.
Es lam diosöségi eszen moze ötletit,
Mikdön Pécs falait borrasítón lövélit,
Pécs immar elesett is lenemvén a nagyá,
Végragyogaszit Erdély fenyéi nagyá,
Ugy van! Pécs romjától Isten horta Bémet
Kit ismer az orosz, kit vesleg a német.
Bém, Osztrolentkának híres lengyel hőse,
A bögy agyúlnak régi ismerőjse.
Windisgréc Pécs alatt a fejét kívánta,
Az orosz utána töret váleg kányta,
S hogy megszabaduljon iole könnyűpárol,
Kálövetell Pesten egy polyár embómel
De mert er a golyó nem volé önére Bémet
Irándela nem sült el a gar mörle kémmel.
Irékelyel! őt Kocsuth küldi moze koraid.
Hogy mint apátolat ollybást fogagyatol,
Mert hova Bém tati az agyúkat tereja
Ezerel sírjának kévriül ott a partja.
Felül az agyúra, - hej! er az ő Lova!
mellyel

Mellettek le nem lövök alota meg seha,
É egy lovag korbácos tarván a kezében
Devenni ar eget, ha kell jó kedvében.

A kőrszát megöt is jófiúval a jellel
Csapatonlára futnak hovára a lengyelek.
Bulharin, Visoczki, Torzoiczi és többen,
Oly nevel, mire a német is megdöbben.

Kül, hogy felörkepeff szabadságuk sirját,
34 návaluk koresit mely sebülnek inját.

Telis találatok hős lengyel vitézek!
Sirok örömnömben, hasat vátok nérel
Felszánt a fejer sas! - harátok cimere.
Mellettek verülében a rsarnok levele.

De foszlik a népet nemeröl a hályog,
É a nérsarnokotnak is már ar órájot.
Kül ellen kivívni közorabadságunkat
Szükség; hogy együve vepült a vállunkat.

Im a törölok is segítségül jönnek,
So vadápról: mindig társainak ha lönek.
Sőt egyes olaszok, francziák is vannak,
Kül zászlóink alatt meghalni rohamnak,
Kül állapotunkba el tevésén bocsájva,
Nem nériket ilen harunkkal száj-táva.
Vége.

Vége a diákok lelles csapajásat,
Mellettek tücsüt mondhatok de deo romjainak,
Mig ottthon elvirett legyava, merésze,
Most hovára mentek a megmaradtak.

Eret is minü derék! értelmes emberel!
Legtöbbje had-tudós, mindnyájja hős gyereket
Vidvörtüni sivelet szabadság-barátot!

Deo alatt soláig várakozunk vátot.
Készen vart seregünk, vart a jeladásra,
Sőt megis üllörtünk arra a rovárra:

Hogy a falat körül ti is kirokaniot
É sirjolat lelil a csek, illje drabantot.
De mi jeladásra hasitalamul várvan

Oda kelles hagyomul benneteket árvan
Megteltünk értelet mindent, mit tehetünk!
Eret páberás ti sem lörtetel feledünk!

Hanem eljövessel - hozok Joten návalunk!
Most a polottal is bátran szembevalunk!
Vége!

Fizenegetik.

Coendesebb volt néped a csendes időnd.
Imádott, eoderless: hogy lörite jönel.
Akar bocskor-srijnak hasíthatad böres,
Tralambent sedhevel li a szeme srörés;
Keresztüldughattad volna a üü fötan;
Icha fel nem aradt coelrvésed olán.
I uram! mind erelet aré érdemlénk zöled
Hogy bolondot írven udvaros beüted,
Átengedi minket egy cseñ sáian bárijának.
Ki sennyes arnyéla fényed udvarának?
Am jöjjön a csarnok rémiső hadával!
Mi védjüt magunkat, ásóval, kapával.
Hátvan ezer ellen rendes hadunk ninszen
I fegyvert sem kaphatunk bármí drága kím-
sen.

Görgei.

De van egy Görgei nevű bötes verérsünt,
Kire ar egeletöt rájot áldású kérsünt.
Mert nagy gardalbodit a magyar élettel
Hogy amint idáig bíromyitá lehel-
Ióar szemere mindig coar hátrátáje vöner,
Ie nem seoi népei kétes iüörözetnel.
Görgei dos, és tudás generalis-
iüüderhet nagy verét, míg ha reterális.

ollyan

ollyan ő mint a sors, melyet nem tar senki.
De hogy felette van, ezere minemli.
Csakait rendszeren távolról inezsi-
I megis hogy jelen van, aré tudját vitere
ollyan ő, mint aré sebes villámlása:
Nem tudni hol támad is hol lesz megá! asé.
De mi lör lecsap a fiatal erőre.

Vagyis ha sereget buzdítja előre!
Ar erdön minden fa meggutul egy szálig-
I a fiatal honvéd mind sarkanynya válik.
Háborút hogy Görgei áttör a verétyen.
Bukát meli máris ar orszagos Eljen!

Icelőt hat Windtögrecer a császár nevében
Icelőt ar ördögnet új köpenyegében.
Aron köpenyegben, mit Olmüörben sebtal,
Köfe, hogy a hercegek ritul hájba kaptal.
Tudni illik nen állvan a dolgot jó karban
Egy kis ribillió történet ar udvarban.
I hogy a kamarilla kölykei megteremese.
Leterösdit járszot a bomlott szerecsese:
Mert a magas mivar megelőven mintet,
Királyi szelétől lecsapta Ferdinakei. -
Ötödik Ferdinánd moniját - le volé verve,

De

De örült Eszter, mert elült a leve; -
Mert, bár a sor nemis került ön' fiára
Ferenccs Goset lett az országot császára!
Mikis, hogy a sor széj nyakundról leráruul
Hajolund volna rá, hogy meglorénáruul:
I királyunkból seffünk, ha oreniül igéri:
Hogy szabadságuulát semmi baj nem éri.
De a fiól császár az orrát fenn honéta,
Bár a szász tú-hofszát még el sem ugorta;
A bíró kocsija nem volt büszkebb nála
Holott még tárn nem is helykedril az álla.
Pedig családgy keltő lyula az orránál,
Mint a szegény ember síldő malacrának.
Igen! Ferenccs Goset szöbe sem állt velünk
I hogy halálra sérté e megbántott kebelünk
Még lárradóltnak is neverest bennünklet,
Holott ő viselte e beese nevéntlet: -
I Windisgrécere tüstént ráparancsolt fennyen
Hogy Magyar Országot meglordítom menjem
El is jött Windisgrécere, és nem hitte senki
Hogy Magyar Országot csífosan meggenli.
Mert néje sengeteg, és annal egyir ága.

Már

Már Nagy-Konbanc slat, a nyakundról a haza.
De magot báruulát Windisgrécere: híru.
Mert amennyi Cochet Szén kardra háru
Szen a magyarokat Angol országuulát
Es amit ott véghez vittél a hős Cornet
Ha nem bíruul volna még hinni sem moróul.
Picsóségét fényét lökét annak nyarú.
Hogy vidék a császló utóul emberig.
Es ezet hét szász magyar kürdöl e szász helyen
Ferenccs császár vidék oroszák ellen.
Mint a hely, mind a lett fennyen nyarú
Hogy ez a magyarokat mellő Nagy-Konbancja
Honnan artán orvúnd art a széjje kapja.
Hogy nem solá len a feltá madás nyarú.
Csak nyomul Windisgrécere, csal nyomul előre.
Mi pedig hátráruul Pestig nyakund előre.
Jött, hogy hi ne segyül Pestet a bombáruul.
Töl kellet art adruul a császár orvúnd.
Kivél ajándok lötö béle fontolat.
De Windisgrécere meg sem halgatta szöbe.
Sőt löveteinlet vipratar lötö szöbe.
Sőt Barthiányis pedig hite szöbe.

I megmáltván eket a feladott főváros-
katonákra felelte a dühös mezarost.
Hadi-foglyainkat börtönre velle
I botorokat fizesen agyon éhretelle.
Kis meg az nem adott hóhérja bánjának
Az olajot ellen küldte katonának. -
Futni kellett innen az országgülelőnek.
Eki nagy szármányt adott a főreménylőnek
Menedélműtellek a Védbizottmányok.
Melly kezdi pótola, mostan a főreménynek
I a lelmet Dereván, mentünk Debrecenbe
Ama Kálvinissza nagy Jeruzsalembe.
Világosról megjósolta Kópisthnak nagy pája.
Hogy ez lesz ny hársát drabadság süllája.
Mgy is lett alyafi! mert fordult a kőrta,
Kém állván a szármányt a német laportat!
Az osztrák seregnek Pererel ált elébe,
I lecsalta egész a Tisza körelébe.
Tudván, hogy ellenség nem jött át még azon,
Melly elvitté volna irháját drávaron.
Görgei hátrált a bányavárasolba.
Hadjárásait tartván mindaddig kitölt

Mgy

Magas a seregnek kiegészítésére,
I a pótolt az ellenség elöl feladta.
Feladta fizes drabadság sülláján.
I munkatta, hogy csak meg a sereg
Kort Stikkel Szönnel ott a sereg
Hogy meg ma is érti. ha se nem kőrta.
Stikkel, kinel elött Klapka kőrta kőrta,
Tokajnak, Tarvalnak ott nagy nagy sülláján
Hogy minnan sime veszett Károcsinon
Pondult a gyors-lábú nyugatlat egy kőrta.
I Klapka Görgei csatolva seregét
Oroszágos reménynek nyitattat meg egész.

Bism

Ez alatt Bism társi végerte munkáját,
Mert ki nem állhatta Puchner a bombáját.
Cobain, Stolzenburgon, St. Szobennel, Pisken,
Szélely seregével harcolt mint egy Islen.
Pisken Kemény Farkas volt a kőrta kőrta,

I ma Hungarién est Simon novü öse
Farkas is Bém helyett sini' ar cselédte,
Bém neve fölve, hogy haljn östök;-
Hu lött el Bém a hőrső úját,
derágatta lústent, hogy nem éri súlyát.
Mienk lett Kotorovár, Vasárhely, Nagy Szeben.
Kiadott Bém táll minden orrát eben.
Orbant, és Sedcont potolba kergette.
Pachert, és a hőrső mind nyulakka húse.
I így kipaszonervén volt Erdély-országot,
hívista lőllint ar elő nagy országot.
Ányafi' ha est a nagy katonái lőllint.
Ezen igye segéljen, sem ed, siad el lát nád.
Mert, ha Erdély hegyei mind egy másra rak nák,
is ar igye hőrső hegyet mind angyalot lőllint.
I annal legye sejen Bém dicő ségének.
Ar eg angyalai robros emel nének.
Melyre frá liskák Bém táit is magát.
Hogy hőrső sed hetné ar eg ek csillag.
I est a disz fele ker, mibet lőllint kapott.
Melyre lőllint a nagy egő nap at;

42.

Ar is Isen pedig a bombák helyese.
Sajat meny lőveit jussat ná keze -
Millel addig lőne minden király ságot.
Hog ki nem mond ana a hőrső ságot.
Hog allor sem enne Bém nagy mag inál.
Minden fő ver erint ver csillag nál. -

Damjanics immár bücsüt vett a rác szől.
Meg hív istván seles földet a gar szől.
Ar örök hidj nál, és Tomásovácron.
Egy csőf besz letett sem hag zott a rác szől.
Heg indon, Lágorszdorf amig eser se heti.
A Damjanics neve jól megem legeti. -
Tudom, Kartovácron, és Alibunáron,
Magát is elad nák, egy szó tt krá jár áron.
Örök hát a rác szől, Damjanics bücs sija.
Hog meg nem er terit Per czel a bi ja. -

Perczel

Mert hol a rác szől Per czel har ord el öt,
Ar magyar győ relme har szog minden fel ől Cs szől nál.

Esedél, kataros az ő viroge,
A hova csak front, ou a bajnal vége.
Tii csatára latta mind arról dicsoni.
Hogy Perozel ar élet jól a görsthez mér.
Elfoglatta már a romai sáncokat,
Kiverte, letele benne a rácsolat.
Kikörménél 90 ezer volt a bánya nepe
A annak a hős Perozel mind sorsára lépe
Masony a harca után, még alig reggellett
Nyja sup csatát nyert Nagy-Kikinda mellett,
Azt az elvándorogót ne is kersej mánál,
Mellyéig emelte Perozelt Izent-Tamácnál.
Deve ketellennel hirdetik azt mások.
A most napfényre került oszmány árulások.
Mert a bűbűstelen Perozel lám bevette,
A sánczait a földdel egyenlővé tette
Fogy győzött Medinnal, s egeor Páncs megyében
Hol folytat a dolgot, már magol remésem
Egy koros a sáncra szegyet, is bányát,
A győztes fegyverével Páncsováig halott.
Ha végig fonhatod koronidat Perozel,
Azt örök-életet süléled egy perozel.

Damjanics

Damjanics

A Szarvasi örvén Damjanics sereg,
Kérdődött a harca vérsérgesége.
Körmöntont győzdel a veres sáncoktól -
Kélnel veserátni soha nem volnott.
A harmadik zászló, és a kilenczedik,
Azt leng, hol a bátya vérsérgesége.
E két zászlóval Damjanics az apja
Damjanics meg visont lélt sülét rajja.
Damjanics sábornok semédel nagy legény-
Kintka híressé volna drakkonán, cseregén.
Hogy ő, melynek immár honasz a leje -
Szállatka pedig a hegy sűrű erdejé;
Tribál a vállai, - psat, irradása
Csak edri őt a sor menő sölét kultása.
Agyafi! illy vitéz, ő magyar lelki rácsot
A hewenirendit nagy apai sem talált.
Kétszínű népsével áll nemben a nimet -
De nem látnak benne Damjanicsot remé.
Azt illérendő agyafi a valódi élet -

Hogy

Hogy szörny-szörny bevezék szelencsét
 Hogy Kaplan nem eise végeml a holtonat,
 megadom beléle az aba-pozionak,
 Hogy egy ered vasas elhúle hívessé melles.
 A csata számmira töb ágyú is elless.
 A hogy örgei hükkel megvere hassannal
 - Hinc puszított mennylé a magyar rohannal.
 Egy győrtel rohannal az ostorál csereg.
arcs homvedink, Biscen, gorascegen.
 Pedig az ostoraknai széj Katonajaj
 az mondógtó mennylé széj is kiálljál.
 Söt istamul szereg állott elénk remben,
ittig ná galyasok dehenni remleg Debrecenté.
 De szabad ill a rep, mig ott a had szolga
 A miatt megy ebül a csaszárnál dolga.
Wendis greiz, Jellaeico es hükkel majd megörül
hogy vissi a nemet irhás hódollónil.
Györ Asbót eredes a hükkel meresén
Starsanyi halála ill Chinger gar fején.*)
hükkel taborné megváltón riszinkol.
Pest a fé-város is kerül a kerésné.
 A örgei - Damjanics, es a vissé hükkel
 - ill mélán ill a tabornéi sapka.

* A seb nem volt halálos.

Hogy ill a Pest ill elront elronceget,
hükkel eset Vácson es a szabárnál vásár.
 De Damjanics nyomban megváltón hükkel
 A harmadik halála a vestél nem lassó.
hükkel magat ill hükkel hükkel.
 De nem az a vásár hükkel eset vári.
 A hükkel elloglaltón hükkel a vissé vári.
 A ill salála széj hükkel nem eset.
hükkel hükkel hükkel a megváltón hükkel.
hükkel hükkel a hükkel hükkel ill a hükkel.
Wendis greiz, hükkel hükkel alacsonyban.
 A hükkel gránatosokkal hükkel Wendis greiz nyomban.
 De széj hükkel nem lassó ill annál,
hükkel a gránatos hükkel ill a hükkel.
hükkel hükkel, hükkel legváltón láb.
hükkel a halál magyar hükkel.
 A emeri hükkel mig hükkel hükkel nem hükkel,
hükkel hükkel Wendis greiz ill váltón.
 A emeri szem mig hükkel hükkel nem lassó,
hükkel hükkel a gar hükkel hükkel.

1811. szeptember 15. Lehetet

1811. szeptember 15. Lehetet

Handwritten text on the left page, mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side.

Hogy ottat nem látott a gazdak szőnye, a
 kint a minő sémell, - s szép lesz a nyáj szőnye,
 a falm gazdag lesz, nem vez része a bajban.
 A magis nyakig hozik, a sok szőny, bajban.
 A szőny afféle örömet igéi -
 Ki cseklendva szolgál a gazdak anyjára.
 De neki magának más fogott eszébe,
 Kint amit kitalál a gazdak elébe,
 Kien idő jöttével aron vesül eszébe.
 Hogy a juhász-kutya vitapott a rétre.
 Hogy a ravasz páros nem látván szem eisé.
 Leesett ugyan a kővet legelőt -
 A Kommerzióját is renéven miszedte.
 De arén a nyáját kőstöré nem sette,
 Sőt kerén a juhok oltj hitványat lettel,
 Hogy más arnyéket is csak alig vesüel.
 Ellenben ő maga, így megeredte begyit-
 Kint a ki sokáig szolgál egy vörmezzét.
 Szembátomást néti a juhász gazdasága-
 Kint, a bár sok águ volé a telensága.
 Kint mit avitani annal is a lejté,
 Pedig naggyott része nem is látott helybe.

Egy

Legyenek némas ember volt a gardák léte.
De ezen a soron gyakran megülök.
É a Szentkerka néha telekötés szaggal.
De mi haszna? ha az berámolt a nyíjjal.
Feltűn a dolgot meg már nem sötét,
Mert hogy magd is hívni tudatod utat.
Tudni illik a juhász abban mielőtt este,
Hogy a nyíjjal maga senden tilt is lepte.
É a kint, gondolat val megánál gyűrt,
Mint gardák semis végre nagyon szűrt.
De lejt, rendicrel, kiindul egynel másnal
É egy, eljés veze a kifaladással.
Lásom, hogy a falm minőre coat elnéri -
Bővies máj a juhász arról is teléri:
Hogy a falm Szent szelere nyírása.
É a gyűrtől arát, mind robbt dugatja.
"De mit sok! ami sok!" É a gardák kötsége
Kümondá, hogy egy a barátságna vége
É rövid tanács után ely rendület eltek:
Hogy most már a Szentk val ottan fejtel
É nem alát a Szentk lösi semmi vére.
Mely midot nyírta, - nyírta, fejével.

Keskeny

Kegyven his kéne keze a Szentknek.
A gaz atyafiak mind képre nárának.
É a dolog amiat valnem került kére:
Hogy rálla a Szentk illy karr kére.
Ért a Szentknek, cret a sarkon nyel
Éddig-addig kordal a zordelt udal.
Ért a nyíj egy részis kioldat val adalve
É köttel meg itkon vittél meszarozalve.
Mivel arlám az leu a kővelkerése:
Hogy végre megítte a bünöt, kőmárat.
É gardal magd leu öpki sötétlővel.
É a falm nevében allyan véjzese kúrtal:
"Hogy ez! a juhászna megódt kállandó -
Gaz perenyővel nemsoat elvappandó.
De, - hogy a gardágon ill ne teljél kére
Még a kálánban se legyen megorenvedve!" -
Éddig stól a mese. vos kiadalmat!
Hogyha megfejteset meg már bünöm vérel?
É juhok atyafi! Magyar Ország népe
É a mécsári juhász. Ferdinand há képe.
É gardalal pedig... jersel Debrecenbe -
Kegymiaton mellet minjart semmit szomb
Tizen-nevediken Apollis havánál.

Fenn

Fényes simepe van ott a köcsárdának.

Köveitől ülél meg a nagy templomban.
Köveitől terem a tómerder néj nyomban.
Nagy szűreségi vannak a karratok.

Nagy nagy lerakadnak a keri bolozatok.

Alman lögg felettől Deákóczy harangja.
Keri Kópútkba szállt most ama. E némen hang
Lel pedig Kópútkba egy nemzetet nyelve.
Lel nemzet sebével levi szive telve. —

Almanja a király bűnei lajstromai —
A szűreség-tanosi labaknak vérryomai.

Almanja jorolójai a sok hitsegeinek,
Nelly szűre vel immár a behűrésnek.

Almanja lengési a kőontott vitnek.

Almanja az övegyek s árvák számon kérek.

A mind ere felmutatvón, a gyülekeket fordul.

Almanja mincegy kész átok zing sellentő zordul.

Almanja Kópútkba az kéri a vére nemzetül.

Almanja tartózkodik még az itéletül?

» Lehet-e még tovább az ország kiralya?

» Ki ártatlan népet, így tönk re prédálja?

» Ki népet gyilkolni, pusztítani nem szanta.

» Lehet-e kegyelet szivintón iránya?!

» Nem lehet!! nagy mór- és szarai sütközésül!

Vincos

» Hince tovább irgalom a szabsturgi hácsak!
» Nem ha meghagyott az még a kiralyaságban.

» Találhatnak-e bűn az országban?

» Ki a gyilkost, rablót elűelni mör.

» Ki a bűnösét a garag elűelni.

» Mikor a kőmison üli falamnia,

» Nagy gyűlölet, gyilkos, harag.

» Nagy van! az osztrák har gar swalledása.

» Minden jött országul volna szét-törés.

» Megoldának így minden erőtök lövelete.

» Pedig ez az ország öprentő fele!

» A szűre viddei a magyar haránal-

» Szűreséges szivány barlangga vilánal.

» Nemzetem! ily leltel megölöd szűre,

» Ennel egy országot kőmisi nem fele.

» Nelly áldozatánál vár más gyűlöletet,

» Nellynel más gyűlöletet hull, s hull a vére!

» Nincs hogy megakadja azal egy gyűlöleten,

» Nincs megakadja azal a vére szűre.

» Győzelem! ne állu legyen haragunk vége,

» Ejzen Magyarországi és Függetlensége!!!

» Azis szűre! nyomban ki lelt most mör.

507

Hogy szabad nemzetünk kívánunk állni.
Az Európai hatalmak szorosan-
közösen fejezték ki: „mert tovább élünk győzelmet
Hogy végre elcsajjít az araszvát-házra-
Mely annyi árulást vill végbe, s gaiságot,
Mely, ha mennyővel lenne igazságot:
Maga az Isten is kifáranna benne-
Ezre még az egész, egy mennyő sem lenne
Csajjít el öltö a habsburgi házra.
Mely tovább is élünk bün már, - és győzelmet.

Hogy igézet cengen Kofuist arany rajja-
Ezre még a nép ánment dörög rajja.
Oda nézz atyali! a gardár felállhat.
S a király nevére Delezent kiabálhat!
Ezen a követel végem nem keserű,
S hogy végre vépenek annyi hársze, és né:
Ott, hol koronámi sötét hajlanátan
A királyi föret, az Isten hársában,
A habsburgi házra megörömlött bérül
Dezsariát a vérs koronás fejérel.

Ezen! ott hol öte burgon könnyörögfini
Mely rabjarna alatt keserűesen nyögéink:
Abórral.

Abórral a korály David inekint:
Dezre még az Isten mind a két kezével.
S hogy nagy a koronás felérezekandán,
Ezre a kir-ától vesztés végbe.
Mely, nyomonon kívül a zornot hársze,
S feleire forja a fenyves le-egés.
De nagyobb az öröm, s a diadal önel,
Mellyel a nép lombot függetlenségérel.
Mely cengerre gyűlt a nemre örömlött nyé
S hatant nem ismer az aldasot örömlött.
Mellyel Kofuist nevé minden sűrű sűrű.
Es a lelkesed, magy az egész éri.-
Mudon a hazánal dísző örömlött
Kimeret koronkeljűt sűrűnt diadalát.
Ezre sembezárt östünk a legörömlött véprel,
S urallodit rajunk sörmedit lángéprel.
Hogy jótöltanél a király sűrű helyre:
S lenne a nemre sűrű sűrű mofe a fegy-
Kimeret nagy hatalmát mégis az örömlött.
Hogy a há sűrűvel sűrűnt sűrűnt nyóra-
S nemre gyűlése egy sűrűvel, egy sűrűvel
Egy pólcara emeli csarnom a királylyal.
Ezen!

Egyen Kópás Lajos! karani megvalósgya!
Kópás! magyar-oroszág deac kormonyozója.

Utolsó Lekelet.

(Mit kell tennünk?)

Elmondtam tehát mindent amit tudtam,
És így átadjon meg isten! amiről nem tudtam.
Legalább rossz süttér lenni nem akartam;
Mert az, igazság volt, miért hinesz voltam
ittok már az éhínséget, hogy eddig a nőta.
Mivel már a német éreke megéltta.
Hogy - mert el van írve kadasul a sárlány
Kellj gállossal ále, az aranyalmák árán.
Szegény: mert kiadul a királynal nyját,
És utolba kergessül mindon perepíttyát -
Érett dectívul az eber harmincradján.
Hej! - pedig a sor való most van még a nagján
Bíz így alyamfia! kevés van még levei,
És leragott nádból kőve lesz csak kéve.
Moft jön még a föld szes hármaz-sinora

Mert

Mert, ha az utolsó termézetes lényem.

Hogy marjon a kiggy, meg oroszi ekesi.

Ha farska vágnas el nean felejtési -

Az orotrak cartány is tehát marra kecsül
Kinet mof az a sor jussul osztály-részül.

Hogy többi nem bíran saját erjelen.

Párfogóra saláta az orosz medulben.

Egen! alyafial ally sor türe hága,

Az elcaposé király, é gar alyafisága.

Hogy fenyeges minket, muszkával, Tatarral

É egy szürülben selet ellenünk a orárral.

É orárral, hi máris nagy begy-gyel hirdeli

Hogy utlünk a szuolot fogytig megéteci.

Hogy így becsengel é szabad föld népénk.

Kint a krimi tatár hajdan Dorcsokénál.

Hirdeli: hogy ali minis muszla valláson

Haránítam, szagánál előre sirt apom.

Mert minson üvéfőg, csak az ő kitéten

É mi pogányot vagyunk, mind az ő szomóten.

É pápista embere aral fenyegeli:

Hogy saját keresztjén mind megfeszülési!

É kalvinistának háig a gőgőjese.

Ami

É minő filaiacsasága a templom nevére.
Aki lutheránus, minő karóka hátra
és csidót, oláhót, és rácros megnyisára
É mint hogy ő nem ismer, csak rabot, és molgát
Parem alá fogja szabadságunk dolgát.
É verőnk onnászival, csapán art alaja:
Tegye a király meg-meg gálérunkhoz vagy
Igy álvan a dolgok: kérdés: Mit kell tennünk?
Nem szabad alyafi minő addig jöve-minő
Még az ellenségét polotta nem verjül,
É a káromol nyarás minő ti-nem lelejtél.
Még kell törni végleg a gar ligyő fejét!
- Föl behorpasztottunk már is a seccéjé -
Beszedelombon van éleink, vallasunk,
É tomretiségünk, és függellen állásunk.
Nagy fektre töltés álvaratok vagyunk.
De vrent magunkon hitogani nem hagyunk.
Magyarország népe! hely föl minő egy szálig!
Hűdeden, karadert, karorolj minő halálig!
Törpüskét és ezer katonát ker söltük -
- Mi ságadás benne söt elhült belőlünk -
Tetséges magyar nép! állítsd ki gyermekeid.
Tegad meg magad, hadd boron diors nélen.
Joha.

Joha szentelt ugyan nem ontol meg vere.
Szabadság' deutala és boldog len kere.
Aki pedig minnygyan edződött bőségen.
Törzülünk a koroszes véres háborúsa!
Tiszteletű dnyát! úgy illik koratot!
Hogy a szent keresztet most megvagyadját!
Aljatos legelőt a népet elöre!
É verővel dícsón a karc mezejére.
É megsejt az Isteni és kogyne segitene.
É az ő a szabadság, és magyarul zseme.
É a volé ő eddig is velünk a Csaraban,
É ő karagja volé a huszár karó aban.
É ő szent tette volé vezérünk fejében,
É ő mennytörvén szálta a bombák reptében,
É Homéd szörnyét ő maga vette.
É szent gondviseléssel lebegnek felé.
Nem! vizez magyar nép! el nem hagy Istent.
Kéljen bár az egész világ fel ellened!
Bár a kamarilla kedve abban sejték,
Hogy netünk poltosól ördögökkel eljék.
É csak kötelezően tegye meg mindenki,
Mikhen a karcéletan ne maradjon senki.
Hogy

Hogy mitől ismét fog a vezérlő orája,
s harog a szabadság hívé trombitája
minden ember álljon bátran és merősen
a túll. a hallál rembeszténi kézen.
Megmentésül alyafi! megmentésül a hazám
Levegőt. Kiértjél, annál minden garat
Fölkelésként - úgy-e bár - Olly ismét del szánul
- az lepel magam is arany trombitámmal.
Fölkelésként meg annyi boldog, és ott daktal,
Hogy még az oron sem fogja győzni nyakal
s ha kezdébe inoruk az egész országot
szomban. kikiáltásul a Köztársaságot
Addig is, hogy épen ne ejtse ki szobát,
szanlom kétségtelenül óltalmába!!

E költemény, Debreczen város Károly-nyomdáján
nyomtatott kéj- a szerző költsége, 849
nyár háza uszóján.

A Golyához.

Meg enyhült a légvidék a hótár
Ste újra itt vagy jó Golya mávár
Az ócska fészket megigazgató
Hogy ott kiköldhesd polyhesmagrátod.

-2-

Csak viszsa, vissza, megne csalanak
Csak nap sugar, is sira, paták
Csak vissza, vissza, nints itt kibelet
Az élet megfagyott, megformédott.

-3-

Ne járj a mezőn, tomto' van ott
Ne menj a tóba, vörto'b áradott
Storony tetőn, kécsvén, nyug helyet
Türes úszógé, liphétor - egy lehet.

Több ha háza mitől elhunyolkodol...
 De melyikön tudsz feoxkot rakni, hól
 Athot ketesigbe esést ne halj alul...
 S ne félj az ég isten: nyilatáitól.
 Nem, nem csak a vízesés, de szigete vár
 Boldogabb vagy te, mint mi jó ma már
 Két harát adott nekik végre
 Nekünk csak egy volt... az is... elvesztett.
 Repülj, repülj, és delem valahol
 A bujdosókkal ha találkozol
 Mond meg nekik, hogy puorhulunk, veszünk
 Mint olvott leve széthib nemzetünk.
 Sokra sir, sokra volt börtön borul
 Kik itünk, járunk busan szottlanul

Van a ki felkiel, es sirvan megyen
 Uj hont keresni túl a tengeren.
 A menyasszony meddősigort ep. ci
 Szüle nem szokog holt magrat felött
 A vén belke örömmel ettelik
 Hogy nem kell élni, már sok ideig.
 Beszél el ah. hogy gyulázat vesinke
 Nem elég, hogy mint tölgy kivágatárta
 A kidölt fában örö szis lakik
 A honfi, honfira vádaskodik.
 Testvér, testvér, - apait fúrd
 Mégis... ne szolgord erőből szakod
 Nehogy ki távol sord e nemzetem
 Megutálri is kinytelen kegyen.
 Tompa Mihály

Honvéd halála.

Ott volt a véres harcban

Küzdött mint senki másig

Kilencz néhéz sebitől

Végére elesék.

A sírások csodálva

Pámulyák telomét

Megvirsgiljait egygyentént

Kilencz néhéz sebit.

„ Ez el' kiált az egygyit

Mert fölnek a vitéz

Saxonnal apolyára

Hajlók mindannyi kéz.

^{4.}
Légy megnyugodva mondjáté
Derék vitéz valál

„Mó hogy martalékul

Ne kapjon a halál

Pajtásid elhullának

Csataid elveszett

De te karunk közt visisza

Kapod az életet.

„ Mit' szél az iledő hős

„Imegint megdormadatt

Pajtásid elhullának?

Csataid elveszett?

Ugy miért nekem az élet

Ha ité elvesztemek

Ha nem hozam a győtes
Ugy, csak temessetek! 111

9.
Kilencz nehéz sebéről

Letépi köteget

A söröskö Környárc

Assárol tetemét.

Capitulatio

A toronyba sárga-fekete lőz

Alatta a barmulónya ácsorog

Kérlek egymástól hat batya miujság

Elment Kossuth oldalán M. ország.

2.
Bewették a három színű zászlót

Mert hazánkban hej sok

Eladták a hadsereget a sad virrít

Törpe a gaz vette fel az ávit.

Kilenczedik zászló-aly hólzászlótok

9.
Láttam műtör. rongyokra szaggatva

Sorra terítetek le házi jegyvitek

Aladjon meg az én Titenem bennetek.

A huzár sörva előtt lova nyakába

Megölette, stókolka utoljára

Tóthor csapta lángóllú karabinját

43.
Kassorujában söt-tördelte jó karját.

3.
Rongyos kolibus állbe az új birohoz

Testen vérsziszoros dolmányt hordoz

3.
Iregény Magyar országwa tétova

Taját háza előtt kopog kolibus.

Tisztulj el lárongo semmirevaló
 "Érdj kerj Kossuthól omi csavargó
 Kivalgnak rá, s Kossuthó fájalmában
 A kert alatt halt meg szegény bújásban
 Kitétték a holt testet az udvarra
 De nincs a hi végig végig sírassa
 Am a felhő gyül is ontja viharát
 Beme a haza sírása hi fiát.
 Harom halom áll ott Timosvár edate
 Oh ne kérése kik nyugosznak alate
 Vedőle kalapod emony egy miatyánkot
 Apát őtse is siont hazát nyugosítottok.

A Tüzei^r temetése.

Mi jiroslate ott a sikán távolban
 Barna tüzei páros vize a hóban
 Sok halált szed az ellenség sorába
 Hajde végre is magát is találta.
 Agyi helyett koporsót vize a sikán
 Kemne jekszik egy horfi barna tüzei
 Bajta diszlete csatója is fegyvere
 Szempülül katonai koponyege.
 Bajtársai kivont kardal kíséret
 Fájalmukban majd hogy megemnek koponyák
 Nincs harangzó tsak pái agyi dörzeneis
 Így végre is a tüzei temetése.

Huszar Dall.

Borongra áll a bios Huszar

Az ország rom felett,

Szembe a tört nap sugar

Coal ego könnyeket, -

Ex alkos csalfa idre meg,

Mit jömböira hagyottaz Eg.

Milyára búsán felsőhajj

Törvény elkerül

Törvén a néma fájdalom

Panaszt csak ajkairól

Panaszokat mely járól az

Németország kebel mely örök meg.

Véres szabadság s harca után

Haraja dicsőített,

Melyjől vért, siltet áldozott

Soly sokat szerződött.

Ha szép harai meghalva mar!

Haly megte is szegény Huszar!

Igába nyomta Nemzetét

Véres vízkora nyomás,

Meg gyilkolói becsületét

Az otromány amlás,

Wid szölgaság bios napja van

Hely. mélt is Te szegény Huszar!

Évirettek baj társai

Dicsőn a harcz morón!

Teltek mint elő szobor

É ott áll könnyezőn.

Kiket feleves síjává

Te gyászos szegény Huszái!

Oh! hol talál vidmenhelyet

Hol bízlos nyugtanyát

Hol hű kebel, mely orszá meg,

Vele szent bánatát.

Hinete szemén egy könnyű ár

Szűgy iró keszsz szegény Huszái!

Vinkó sabságból virosza jött

Mint az a gróv szakaszt,

De rósz verő kebelre hajt!

Mi kevésre akaszt.

Hi hű kebel feleje tá

Nem lel rokont a bio Huszái!

Temetve van híres neve

Elhunyt feny Csillaga

Mint írót vái, hogy völgy, olón

Bojong a haroz fia.

Hi fenylett mint a Nap sugarai.

Auto csillag lett a Huszái!

Lovagját mely szelkint vívő

Vörös csataiba,

Hi büszke jébot mint állt úton,

Hol a szép paripa.

Esont böre wati igába jár
Kotsiossa vagy szegény Huszái.

10.
Melyet hön' wéte szent Flonát
Oh! hól wán jéggyere? —

Melytül hön' s kemzet gyilkolóké
S ellene remege. —

Koszorút nem nyeresz seája már
Ewvrtés a szegény Huszái.

11.
Be hegyestek, mely sebei
De síve még sebes
Gyógy irt seája nyhitót
Oh! haortalan kezes. —

Mit sorosd nyujtott méreg joshád
Ez jutalmad szegény Huszái.

Meghalt kéklete már a hit,
Meg eseme gonolat,
Nem óhajl stóbbésem remél
Nincs rá feltámas.
Sirodon se hül könnyű ár
Telgyne vagy szegény Huszái.

Conrad Johanna

Magyar Király Felséges Ur Instálóké
Mint kirólgált Flonéd apellátóké
Török felvétel jövök Delgrádig írtam
S itt nem hagyaték Harámpelléreljóné
Nemet urak a szegények s a szegények
Mert a Császár ellen wélkeim magyoké

En se Tolent se väscart nem törtellem
Tó biro Ur parancsolt, s Horvátellenn
Art kiseretted Magyarorszag reszesid all
Segitségre szolt a Magyar Kiraly
Sén elhagytam ideo sülo Dajkumát
Körsám helyett megötellem Puskmát
Tábor alá a táborba kiseretted
Imánap ott a Horvátok ránkötöttek
Horvátok akart magyar fölön Ur lomi
Mi kiseretted menengedtetek azt tenni.
Az alföldet a Ráczok pusztították
K magyart ha megfoghatták kiseretted
Jut a Horvátok mind orszá a Ráczok
Imegre áltunk rátorunk Sz. Tamásra.

Sz. Tamason va Rómái sáncokton
Vitézül ált a Rácz tábor a tábor
Exer Puska ágyú golyó hullá ránk
Mig győzelmiünk nagy sok. in kiseretted
Török vezér sokszor vállam verek meg
Ex a vitéz ugymond: mert nem fél s remeg
Kossuth adá Ráczok pálozáim Körsámbe
Kém vetettem ideo soha életembe.
Hogy Lörgei a Muszkátinak tábor
Török fölre ellikerdem Körsámbe
Mihel jövede mens most magam kiseretted
Ja határon mint ásványt úgy jognak el.
Kincs büröm stúdya látja a orszá
Kincs más esak hogy parancsolt
Horvátok

De ott kiszolgáltam becsülettel
Majd ha meglát kedves Porsám megöle
Nagyon királyt Magyar Hazát szolgálom
A parancsot mindig szentül hiáltam
Ne hajlehat icsó Hazám királyom
A kegyelmet rád kenyérenbe várom.
Boross ell hát uram király szaporán
Honved díjani megleszsz Porsám ajjaján
Efeljtem sok keserű bűnöm
Csak hogy láthassam meg egyszer Hazám.
Bucurais a Dohányra állt

Félre pipa félre piva
Félre dohány jön a Vihar
Ha semmi nem füstölhetek
Börmeteket félre felelek.

Együtt éltük az életet
Imegkaptuk az itéletet
Egyszer mint Honi álborat
Miert versunké most kárhorat.
Megismereim érdemete
Saj hogy díjat nem fizetete
Majd én rátok emlékezem
Ha még megsegít Istene.
Ha ibredtem ha felküstem
Börmeteket his társra lettem
S Klátos kék füstölhetek
Gondjaim szelveztettem el.
Ha kanyt vetett a sors keze
Vagy mosolygott jobb szerezve

Te voltatok kisiróim

Szíjpen nagyra ébreztőim

Pipa Dohány honi vála

Törxám Zasztóm roxám adta

Ugy szerettem Roxsám's Harám

Ha számba egytt a Pipám.

Egő Pipám bodor füstje

Imádságom igbe vitte

Istenemhez se szólhatok

Ha többé nem Pipázhatok

De hiába le kell tenni

Ha szűzen nem lehet szini

Mora since elég pénzünk

Pucolásért nincs mit kölcünk

Jébre tehát pipa szivar
Jébre dohány jön a Vihar
Vartatok ki szijmő keszke
Törxka zasztó se kellenek.

A szabadság vértanús.
Arad. October 6-án 1849.

Jajj de busan sütt az ősi nap sugána
Az aradi vár tömlőnek ablakára
Szárja azt a tücskhárom Magyar vitéz
Ki a tömlő fenekén a halálra tért.

A magyarok volt mindenite generális,
Diasalmos gyűzedelmes szász csatáros,
Bátrán nőnőrszeme közi a Halálak,
Híresen arval nemcsak egyet számba
szálltak

Elteltek sorba mind a tizenháromat,
Szétek, fontok a nya kükba exor vadit,
Arvostok felsőgőitő pártutótokok,
Hogy a magyar szabadságot harozza
Uramfiat az itélet akasztója,
Mint ha gyávák s utonálók lettek volna,
Mint ha mellétek sem vésztétek egy lövegre,
Katonátok fegyverök illő végre.
Nyeltek mára a tomlok, ajtó vas az karral
Kertek, jöttök jé Magyarok a Halálra,
Buccsúzatok el egy mástól mindörökre
Ugy menjétek, úgy szájatok jobb életre.
Ké is jöttök vértő vízzel, haloványan
Elvesszitek egy két síval katonáink.

Török Bajtás az Estenhez fel az Egte
Hogy indítsa szemét a Magyarorságra
Omily boldog kit elre nováinkok
Hogy a halált legelőre oldi meg
De jaj annak kit végsőnek hagyunk
Bajtásai szemvedese, végre járja.
Tanjaniokot hagyta kétségő vortaninnak
Kand irászó kirját, sturkét a bozsoinnak
Kegyetlenül haragzik rá mind a Kemét
Sám talansor földig verte ő kelméket.
Dingó villám izzó hát az ön kőrinnel
Kiket özöze vortek gyenge katonáink!
Mondhatom hogy dorítshóok okpirtócsok
Hoz elthet dimes kedvessé ha rajok riak.

Es megáll az akasztója közelében
Megöletli megcsókolja kuscubens
Jelen korra szabadságnak közeftéje
Krajtad halok megd. honomint prom. hiába
Törög forog már a köhér a kötellet,
Familiu egy Magyar hőnck. életével
Danjanovich felkiáltott ~~ny.~~ unalmában
Vigárok fatyú felne borrad a skakálan
Mintha a mit szemved nem is halál leme
Mintha nem is sírba hanem pálba
Hó nem teli buta kippel banulának
Hogy oly vigans mondják sírkat a halál
mak

Aradi vár, aradi vár halál völgye
Híres nemis Magyar hőnök temetője
Vörösmarty környékén az aradi várigoto
Felségtelenséggel legyen az a haláloto.

Panaszok Felől

Már megint panaszok ismét csak panasz
Es a körd. sz. l. mindig csak a pap az
Tart a panaszok estvitol hajnalig
Hé ember még csak nem is alhatok
Igy szolt az Úr Istén nagy bosszúságon
Már megtehintem odalant mi baj!
Leráit az agyruil s gyertvát gyújtott,
S felkötöttek sutra kelt legott,
H mint a kapu a kapu
Szólt Mint a Punda így aludt

Dall.

Hiszül a Magyar sorsa alapofjans
A mi vele történt világon vársánál
Eszertt a Haza oda a szabadság
Mert alattad élván fogva a magyarvág.

Legy irihre setét rossz világon vársánál
Hogy ne mehessene egy ember s hárra
Mert a haza kétszer észertt alattad
Rákocsy is ott bukott meg oniatad?

Koros Jeno' tőse feljősd el a Magyarat
Mert ter' földesene rakatott te a kard
Számtalan legyvereké ártatlan embereké
Kiket mint foglyokat vittekor Keményé.

Vitérségünkkellett oda a szabadság
Mert világosra tört a roppant morskáig
Lugostól nemétek Váradtól a Munkács
Kik bekerítették Magyarokot áborát.
Midőn hadseregünk világonra bement
Már bennünk ott vart a muszla pablanc
Mert irva vité' mikik hogy oda jőjjenek
Abban Gőrgőtől mindent átvegyenek.
Generális gyűlést rendelt a tiszteknék
Hogy ne legyene gyamukhamis lálkuségnék
Mnokul könyözött Gőrgi két srome
De belőlük rosszul írtott az ő s'rive
Mi volt a vakítás mi volt az ígérlet
Hogy ő' alján könyözés adott bennünk

Bem volt meghallotta így szólott a népnek
 Mit a hit a szilvethord ugymonjék. szíjjel.
 Dangunius a duclet hogy megkapta
 Hogy rokiton a Várat Muszibanak feladja
 Enged a pas amonak is a fő rozinak
 His befutyentett a roppant sokbaipnata
 Kijta tehát fűlt monjant felkaptak
 He igazán eror is hű a Magyarok
 Ut az igazán vást hit benomvethettek
 Míg valánk meg nem egyjörnek a simeték
 Ezt a deus helyet Komáromnak hívják
 He benne van nézze meg síre kőszoriját
 Egy sír deány tárgya közel fel az Egnak
 He másikkal figet mutat a nemetés

Székességi Pártól.

Mára megint panasz imét csak panasz
 És a kisélet sehol mindegy csak a
 Part a panasz esőtől hajszalig.
 De onban megjente nemis elhatolt
 Gyorsot a kúrtan nagy bosszúban
 Mai meg leírtem utalant mikaj.
 Széki az agyrol. Gyorsot nagy kate.
 Szél állott, s őrre kité lezott.
 Amint derte volna a kárpát
 Székességi a buda egy akott.
 Mert tegnap egy új vendég érkezett
 Fyankor azán nagy lakomat tartan egy
 Mivel hogy musan úgy all a világ
 Széki új lakó a menyben vilkany
 Akon kéz után Cserbacsina
 Kéretben a kissek jól elhozynak.

ESTABLISHED

